

δημιουργία

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ» • ΤΕΥΧΟΣ 25 • ΜΑΡΤΙΟΣ 2022 - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2022

ΜΙΚΡΑΣΙΑ, Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Από αριστερά, το καμπαναριό της Αγίας Φωτεινής, ο Άγιος Ιωάννης και ο Άγιος Γεώργιος.

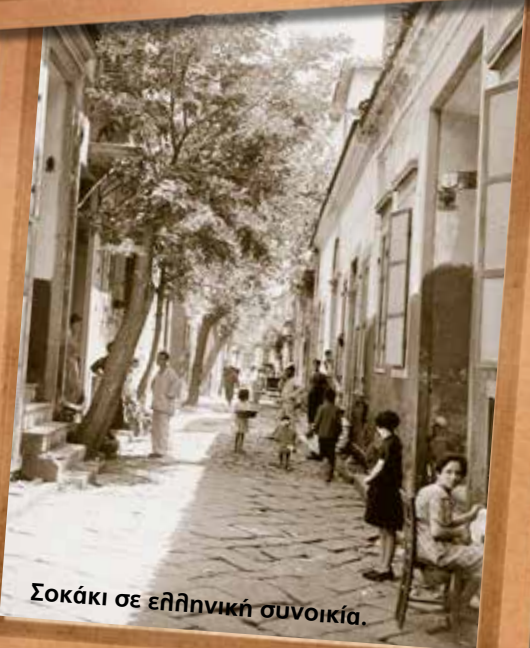
Η προκυμαία της Σμύρνης

Ελληνική συνοικία

Σοκάκι σε ελληνική συνοικία.

Μικρασία, η καρδιά του Ελληνισμού

Με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη Μικρασιατική καταστροφή του 1922 οργανώσαμε στο σχολείο μας αφιέρωμα στον Ελληνισμό της Μικρασίας και επιχειρήσαμε να «ταξιδέψουμε» στο παρελθόν, στη ζωή των προγόνων μας, στη Σμύρνη, την Αττάλεια, την Πέργαμο, το Αϊβαλί, σε όλους τους αγαπημένους τόπους της Μικρασίας.

Οι υπεύθυνες καθηγήτριες αυτού του αφιερώματος, κ. Παπαδοπούλου Βασιλική, φιλόλογος και κ. Θεοδοσίου Μαρία, ιστορικός, εργάστηκαν με ζήλο και ενθουσιασμό για αυτή τη γιορτή και μαζί με τις μαθήτριες και τους μαθητές του σχολείου μας «ζωντάνεψαν» την ιστορία με λογοτεχνικά κείμενα, με μαρτυρίες των ανθρώπων της εποχής, με τραγούδια και εικόνες και την παρουσίασαν σε όλους μας, μικρούς και μεγάλους.

Στο παρόν τεύχος του περιοδικού φιλοξενείται ένα μέρος του αφιερώματος για να μαθαίνουμε και να θυμόμαστε...

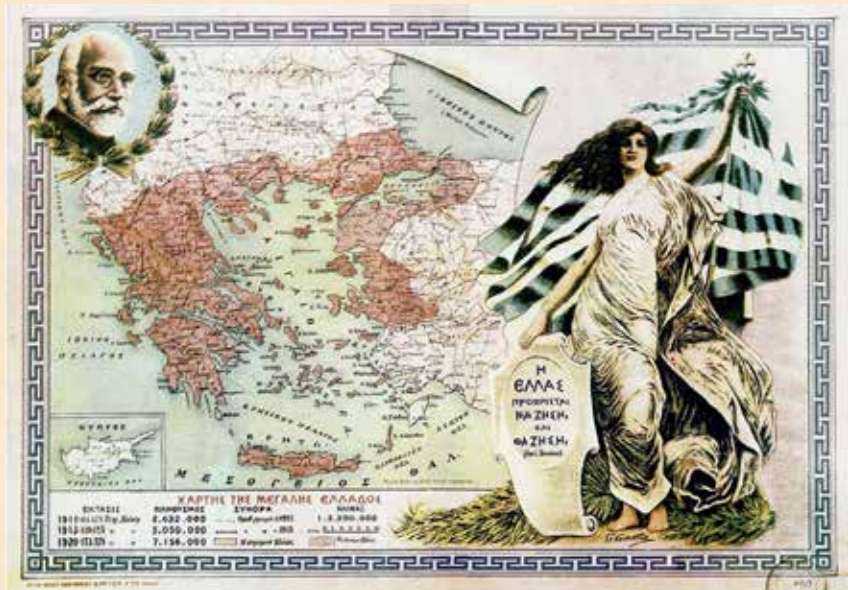
Στην προσπάθεια αυτή συνέβαλαν η κ. Γκαβαϊσέ Βάσω, καθηγήτρια εικαστικών και ο κ. Καραζέρης Γιώργος, μουσικός, οι οποίοι «έντυσαν» καλλιτεχνικά και μουσικά την εκδήλωση.

Η Μικρά Ασία, η... «πατρίδα των αιμάτων και των δραμάτων», όπως τη χαρακτήρισε ο μεγάλος Κωστής Παλαμάς, η γη, την οποία πολλοί θέλησαν, πολλοί τραγούδησαν και πολλοί δάκρυσαν με την ιστορία της...

Ανέκαθεν πατρίδα των Ελλήνων, παρά τις αδιάκοπες προσπάθειες για ξεριζωμό και πλήρη αφανισμό τους, «στέκει» ακόμα εκεί, μαρτυρώντας την ιστορία της.

Πολλοί νομίζουν σήμερα ότι οι Έλληνες κατοίκησαν μόνο τα παράλια της Μ. Ασίας, άποψη που «ακυρώνεται» από τους χάρτες τόσο των αρχαίων χρόνων όσο και των βυζαντινών. Περίπου 20.000.000 Έλληνες υπήρχαν σε όλο το εύρος της Μ. Ασίας και έγιναν περισσότεροι κατά τη βυζαντινή περίοδο, όταν επί Αυτοκράτορα Ηρακλείου και εξής μιλάμε ξανά για μία αμιγώς ελληνική αυτοκρατορία. Λέω «ξανά» καθώς οι Έλληνες είχαν επικρατήσει πολλές φορές αριθμητικά στη Μ. Ασία σε όλο το μήκος της ιστορίας της.

Παρά τους ανηλεείς διωγμούς, μεγάλο ποσοστό Ελληνογενών εξακολούθησε να ζει, το ίδιο πολυπληθές, μέχρι σήμερα στην Μ. Ασία, (κρυπτοχριστιανοί, ξεχασμένοι Έλληνες θύματα του γενιταρισμού των Οθωμανών, όπως εξηγεί και ο Φράγκος Φραγκούλης στο εκτενές βιβλίο του «Ποια Τουρκία, ποιοι Τούρκοι»).

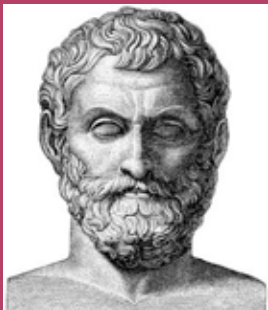
ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

«ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΥΘΟ ΣΤΟΝ ΛΟΓΟ»

Έχει ειπωθεί ότι η παγκόσμια ιστορία αρχίζει με την αφύπνιση του ελληνικού πνεύματος. Ο ιστορικός χώρος αυτής της αφύπνισης είναι η ελληνική Μικρασία με κέντρα τη Μίλητο, την Έφεσο, την Αλικαρνασσό, γενικά την Ιωνία. Πρώτη η Μικρασία εγκατέλειψε τη μυθολογική εξήγηση του κόσμου και έγινε έτσι η πατρίδα της φιλοσοφίας που εκφράστηκε στα ελληνικά. Τη Μικρασία είχαν πατρίδα ο **Θαλής**, ο **Αναξίμανδρος**, ο **Αναξίμενς** και άλλοι σοφοί που πρώτοι αναρωτήθηκαν για τη δημιουργία του κόσμου. Το ίδιο και ο πατέρας της ιστορίας, Ηρόδοτος και ο σπουδαίος πολεοδόμος Ιππόδαμος. Τέλος, φυσικά και είναι γνωστή η σχέση του Ομήρου με τη Μικρασία, καθώς η Σμύρνη θεωρείται ως πιθανή πατρίδα του.

Θαλής ο Μιλήσιος

Θαλής

Ο Θαλής ο Μιλήσιος (640 ή 624 π.Χ. - 546 π.Χ.) ήταν αρχαίος Έλληνας φιλόσοφος, ο πρώτος των επτά σοφών της αρχαιότητας, μαθηματικός, φυσικός, αστρονόμος, μηχανικός, μετεωρολόγος και ιδρυτής της Ιωνικής Σχολής της φυσικής φιλοσοφίας στη Μίλητο. Κυρίως ο Αριστοτέλης, αλλά και άλλοι αρχαίοι φιλόσοφοι θεωρούν τον Θαλή ως τον πρώτο Έλληνα φιλόσοφο.

Ο Θαλής αναφέρεται ως σπουδαίος γεωμέτρης. Κέρδισε μάλιστα τον θαυμασμό των Αιγυπτίων μετρώντας το ύψος των πυραμίδων, βασιζόμενος στο μήκος της σκιάς τους και της σκιάς μιας ράβδου που κάρφωνε στο έδαφος.

Γνωστό είναι το *Θεώρημα του Θαλή* που αναφέρει: όταν παράλληλες ευθείες τέμνονται από δύο άλλες ευθείες τότε τα τμήματα μεταξύ των παραλλήλων που ορίζονται στην μια τέμνουσα, είναι ανάλογα.

«Δύσκολον τόν έαυτόν γνώναι, εύκολον τῷ άλλῳ ὑποτίθεσθαι.

Το να γνωρίζεις τον εαυτό σου είναι δύσκολο, εύκολο είναι να συμβουλευτείς τους άλλους».

Ηρόδοτος

Ο Ηρόδοτος από την Αλικαρνασσό (484 π.Χ. - 425 π.Χ./410 π.Χ.) ήταν αρχαίος Έλληνας ιστορικός, περιηγητής, και γεωγράφος. Θεωρείται ο θεμελιωτής της επιστήμης της ιστορίας.

Το έργο που έχει συγγράψει είναι οι *Ιστορίες*. Πρόκειται για ένα αρχείο της ιστορίας σχετικά με τους πολέμους μεταξύ Ελλήνων και Περσών, συμπεριλαμβανομένων πλούσιων γεωγραφι-

κών και εθνογραφικών πληροφοριών. Στο έργο του ασχολήθηκε επίσης με τη γεωλογία, τη βοτανική, τη χημεία και την ιατρική.

«Έχθιστη δέ οδύνη εστί τῶν ἐν ἀνθρώποισι αὕτη, πολλὰ φρονέοντα μηδενός κρατέειν.

Από όλες τις στεναχώριες του ανθρώπου η πιο πικρή είναι να ξέρεις πολλά και να μην έχεις καμιά επιρροή».

Αναξίμανδρος ο Μιλήσιος

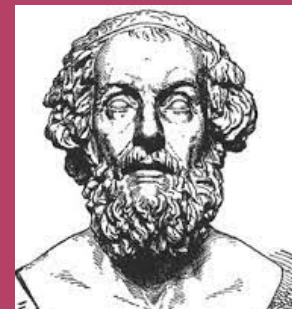
Ο Αναξίμανδρος ο Μιλήσιος (611 π.Χ. - 547 π.Χ.) ήταν ο δεύτερος από τους φυσικούς φιλόσοφους ή φυσιολόγους της Ιωνίας, πολίτης της Μιλήτου, όπως ο Θαλής, του οποίου άλλωστε υπήρξε μαθητής, σύντροφος και διάδοχός του στη Σχολή της Ιωνίας. Οι πηγές τον αναφέρουν ενίοτε ως επιτυχημένο σπουδαστή της Αστρονομίας και της Γεωγραφίας.

Ο Αναξίμανδρος διατύπωσε και μια πρώιμη εξελικτική θεωρία, βάσει της οποίας η ζωή εμφανίστηκε στον πηλό ή τη λάσπη. Τα πρώτα πλάσματα που παρουσιάστηκαν ήταν ιχθυόμορφα και τα περιέκλειαν κελύφη. Αποβάλλοντας τα κελύφη τα πλάσματα αυτά προσαρμόστηκαν βαθμιαία στο αέριο περιβάλλον. Ο άνθρωπος εμφανίζεται στο τέλος αυτής της εξελικτικής βαθμίδας, γεγονός που μας οδηγεί στη σκέψη ότι ο φιλόσοφος είδε τη γένεση του κόσμου και της ζωής ως μια ενιαία εξελικτική διαδικασία, που δεν απέχει πολύ από τη σύγχρονη εξελικτική θεωρία.

Όμηρος

Ο Όμηρος είναι ο δημιουργός των ποιητικών έργων της Ιλιάδας και της Οδύσσειας, από τα πρώτα κείμενα της ιστορικής περιόδου της αρχαίας Ελλάδας, γνωστών ως «Όμηρικά Έπη». Η καταγωγή του ήταν από την Ιωνία και θυμίζεται ότι επτά πόλεις ερίζουν για την καταγωγή του, με επικρατέστερες τη Σμύρνη και τη Χίο.

Τα ομηρικά έπη αποτέλεσαν το

Όμηρος

πρώτο σημαντικό λογοτεχνικό έργο της αρχαίας ελληνικής παιδείας. Για τον Πλάτωνα, ο Όμηρος ήταν εκείνος ο οποίος «την Ελλάδα πεπαίδευκε» (εκπαίδευσε την Ελλάδα). Από την κλασική αρχαιότητα μέχρι σήμερα, τα ομηρικά έπη έχουν επηρεάσει τη λογοτεχνία, τη μουσική και την τέχνη του δυτικού κόσμου.

«Ὡς οὐδέν γλυκίον ἤς πατρίδος οὐδέ τοκῶν γίνεται.

Τίποτε γλυκύτερο δεν υπάρχει από την πατρίδα και από τους γονείς».

Ηράκλειτος

Ο Ηράκλειτος έζησε τον 6ο με 5ο π.Χ. αιώνα στην Έφεσο, στην Ιωνία της Μικράς Ασίας.

Λόγω της έλλειψης γνώσης για το σύνολο του έργου του αλλά και για την αινιγματική φύση της φιλοσοφίας του, καλείται «Σκοτεινός». Ο Ηράκλειτος είναι γνωστός για την ιδέα της συνεχούς αλλαγής που διέπει ως νόμος το σύμπαν. Η διαρκής κίνηση και μεταβολή αποτελεί το θεμελιώδες χαρακτηριστικό της πραγματικότητας, το οποίο εξέφρασε ο φιλόσοφος με τη φράση «τα πάντα ρει» καθώς τα πάντα στον κόσμο είναι σε συνεχή κίνηση και διεργασία.

Βυζάντιο

Η βυζαντινή εποχή είναι αναμφισβήτητα η πιο μαγευτική περίοδος της ιστορίας του μικρασιατικού ελληνισμού. Από μικρασιατικό πληθυσμό κατοικήθηκε η νεόδμητη πρωτεύουσα, η Κωνσταντινούπολη. Στους Μικρασιάτες οφείλει η Πόλη και την ελληνοφωνία και τον χριστιανισμό της. Στη Μικρασία οφείλει η αυτοκρατορία την επί αιώνες σθεναρή και αποτελεσματική αντίσταση στους εξ Ανατολών εχθρούς της. Οι επαρχίες της Μικράς Ασίας, τα λεγόμενα «θέματα», με τις μονάδες του στρατευόμενου τοπικού πληθυσμού αντιμετώπισαν τις επιδρομές των Αράβων και έσωσαν την αυτοκρατορία. Τα κατορθώματά τους έγραψαν την ακριτική εποποιία, το πρώτο δείγμα της δημοτικής μας ποίησης.

Από τη Μικρασία, επίσης, θα ξεκινήσει και η προσπάθεια για την παλινόρθωση, μετά τη διάλυση της αυτοκρατορίας από τους Λατίνους και την εγκαθίδρυση της Φραγκοκρατίας. Στην αυτοκρατορία της Νίκαιας οφείλεται η ανάκτηση της Κωνσταντινούπολης. Ενώ στην αυτοκρατορία της Τραπεζούντας, το άλλο μικρασιατικό ελληνικό βασίλειο, οφείλεται η διάσωση της ελληνικής γλώσσας και της ελληνικής πνευματικής παράδοσης.

Τέλος, από τη Μικρασία κατάγονταν ιεράρχες που διατύπωσαν τα δόγματα της Ορθοδοξίας και τα διέσωσαν όπως ο Μέγας Αθανάσιος, ο Μέγας Βασίλειος, ο Γρηγόριος ο Θεολόγος, ο Γρηγόριος Νύσσης.

Βυζαντινοί Ακρίτες

Άγιος Βασίλειος ο Μέγας

Ο Μέγας Βασίλειος (330-379) ήταν Έλληνας επίσκοπος της Καισάρειας στην Καππαδοκία της Μικράς Ασίας τον 4^ο αι., θεολόγος και Πατέρας της Εκκλησίας.

Έργο ζωής και σημαντικό σταθμό στην πορεία του, αποτελεί η ίδρυση και λειτουργία ενός κοινωνικού φιλανθρωπικού συστήματος, του Πτωχοκομείου ή «Βασιλειάδα». Εκεί διοχετεύει όλη την ποιμαντική του ευαισθησία, καθιστώντας την πρότυπο κέντρο περιθαλψής και φροντίδας των ασθενέστερων κοινωνικά ανθρώπων. Ουσιαστικά η Βασιλειάδα υπήρξε ένας πρότυπος οίκος για τη φροντίδα των ξένων, την ιατρική περιθαλψη των φτωχών αρρώστων και την επαγγελματική κατάρτιση των ανειδίκευτων.

Ακρισία δήμου τον χείριστον εις αρχήν προΐστατο.

Η έλλειψη κρίσης του λαού αναδεικνύει στην εξουσία τον χειρότερο.

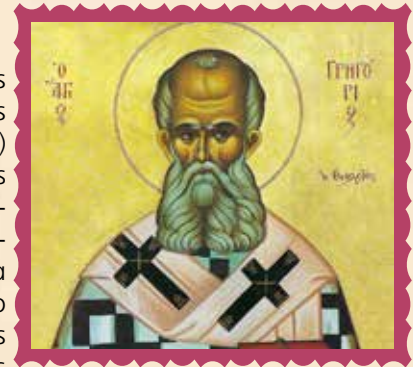
Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος (Ναζιανζός Καππαδοκίας, 329-390) ήταν Έλληνας θεολόγος που διατέλεσε Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινούπολεως τον 4^ο αιώνα μ.Χ. Θεωρείται ως ο πιο ταλαντούχος ρήτορας μεταξύ των Πατέρων της Εκκλησίας.

Το 375 οι ορθόδοξοι της Κωνσταντινούπολης, που οι αρειανοί τους είχαν πάρει όλες σχεδόν τις Εκκλησίες, πήγαν στη Ναζιανζό και κάλεσαν τον άγιο Γρηγόριο. Ήταν ο μόνος που θα μπορούσε, με τη θεολογική του σοφία και τη ρητορική του δεινότητα να αντιμετωπίσει τους αιρετικούς. Ήλθε λοιπόν στην Κωνσταντινούπολη, και στον μικρό ναό της αγίας Αναστασίας, η Ορθοδοξία έστησε το στρατηγείο της εναντίον των αιρέσεων. Εκεί ο άγιος Γρηγόριος εκφώνησε τους περίφημους πέντε θεολογικούς λόγους κατά των αρειανών που αρνούσαν τη θεότητα του Ιησού Χριστού και κατά των μακεδονιανών που αρνούσαν τη θεότητα του Αγίου Πνεύματος.

Άγιος Γρηγόριος Νύσσης

Ο Γρηγόριος Νύσσης (335-394) ήταν αδελφός του Μεγάλου Βασιλείου, της Οσίας Μακρίνας και αδελφικός φίλος του Γρηγορίου του Θεολόγου. Το 372 έγινε επίσκοπος της πόλης Νύσσα της Καππαδοκίας. Τιμάται ως άγιος από την Ορθόδοξη Εκκλησία, τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, τον Λουθηρανισμό και την

Αγγλικανική Εκκλησία. Είναι ένας από τους μεγάλους Πατέρες της Εκκλησίας.

Άφησε πλούσιο συγγραφικό έργο, το οποίο περιλαμβάνει ομιλίες με ερ-

μηνευτικό και δογματικό περιεχόμενο. Ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης από ορισμένους ερευνητές θεωρείται περισσότερο φιλόσοφος παρά θεολόγος, καθώς καταφέρει να επεξηγήσει και φιλοσοφικά πολλές θεολογικές έννοιες. Έχει ειπωθεί ότι «μόρεσε καλύτερα απ' όλους να μεταφυτεύσει στο εσωτερικό του χριστιανικού κόσμου την πνευματική κληρονομιά της αρχαίας Ελλάδας».

Μακάριο δεν είναι τόσο να γνωρίζεις κάτι περί Θεού, αλλά το να έχεις μέσα σου τον Θεό.

Νεότερη και σύγχρονη εποχή

Το ρεύμα της επανοίκησης της Μικρασίας από Έλληνες άρχισε από τα μέσα του 19^{ου} αιώνα και οφείλεται κυρίως σε οικονομικούς λόγους με την εγκατάσταση εκεί πλούσιων εμπόρων. Η οικονομική ανάπτυξη θα οδηγήσει σε πνευματική άνηθση. Εκπαιδευτήρια όπως η Ευαγγελική Σχολή της Σμύρνης και το Προοδευτικό Φιλολογικό Γυμνάσιο θα κατευθύνουν την παιδεία. Από τη Σμύρνη κατάγεται ο Αδαμάντιος Κοραής, εμπνευστής της νεοελληνικής αφύπνισης. Έντονη είναι και η εκδοτική δραστηριότητα με πλήθος εφημερίδων και περιοδικών, ενώ η ύπαρξη θεάτρων και χώρων για πνευματικές εκδηλώσεις μαρτυρά το μορφωτικό επίπεδο των Σμυρναίων. Ας μην ξεχνάμε επίσης και τους Αίθαιλιώτες λογοτέχνες, Ηλία Βενέζη και Φώτη Κόντογλου.

Ιδιαίτερη αναφορά πρέπει να γίνει και στην έφεση προς μάθηση του ποντιακού ελληνισμού με το περίφημο Φροντιστήριο της Τραπεζούντας, το Τσινέκιο Γυμνάσιο, την Ψωμιάδείο Σχολή και πλήθος άλλων σχολείων.

Η ΖΩΗ ΣΤΗ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Μαρτυρία Ουρανίας Αραδούλη
«Με τους Τούρκους περνούσαμε καλά. Ούτε μας πείραζαν ούτε τους πειράζαμε. Στη δουλειά μας παίρναμε τις Οθωμανίδες και στα περιβόλια και στα σπίτια για χοντρή δουλειά.

[Άμα βγήκε ο στρατός ο ελληνικός στη Σμύρνη, άρχιζαν οι Τούρκοι κι άλλαζαν κι αγρίευαν. Όχι όλοι, αλλά ήταν οι Τσετέδες τους στο βουνό, κι αυτοί κατέβαιναν κι όποιον έβρισκαν τον σκότωναν, τον έκοβαν. Μάιος του 1919 ήταν. Ήρθε και στο δικό μας χωριό ο ελληνικός στρατός. Φρουραρχείο είχανε κάτω στον σταθμό.

Έτσι μείναμε μέχρι το καλοκαίρι του '22, που έγινε η μεγάλη Καταστροφή, και σηκωθήκαμε και φύγαμε οριστικά από τα σπίτια μας και το χωριό μας και δεν το ξαναείδαμε στα μάτια μας. Τέλη Ιουλίου του 1922 ήτα-

νε, ο ελληνικός στρατός υποχωρούσε κι έφευγε προς τη Σμύρνη. Έφυγαν κι από το Καραβουνάρι κι εμάς είδηση δε μας δώσανε. Λέξη δεν είπανε και φύγαμε. Μόλις το είδαμε καταλάβαμε τι γίνεται και "άρον, άρον" μαζέψαμε ό,τι μπορούσαμε και μπήκαμε στα τραίνα και φύγαμε για τη Σμύρνη.»]

Στο μεταξύ η εμφάνιση του κινήματος των Νεοτούρκων στις αρχές του 20^{ου} αιώνα, που επιζητούσε την εκκαθάριση της Μικρασίας από «ξένα στοιχεία», εγκυμονούσε κινδύνους τους οποίους επιδείνωσε η κήρυξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Έτσι, το 1914 αρχίζουν οι διώξεις εναντίον των Ελλήνων. Μετά το τέλος του πολέμου οι Τούρκοι είναι με την πλευρά των ηττημένων και βλέπουν το κράτος τους να διαλύεται.

Αυτή θα είναι η αφορμή για την εξόντωση του μικρασιατικού ελλη-

Από τα μέσα του 13^{ου} αιώνα οι Τούρκοι θα προωθηθούν στη Μικρασία. Η Έφεσος θα πέσει το 1304 και έπειτα θα ακολουθήσει η κατάρρευση όλης της Μικρασίας: Προύσα, Νίκαια, Νικομήδεια, Χρυσούπολη ... και, τέλος, βέβαια, η Πόλη το 1453.

Η Μικρασία εκτουρκίζεται και εξισλαμίζεται προοδευτικά με τις επίμονες προσπάθειες των Τούρκων και είναι πραγματικό θαύμα το πώς ο μικρασιατικός ελληνισμός κράτησε ζωντανά τα κύρια χαρακτηριστικά της Ρωμιούσνης: την ορθόδοξη πίστη και την ελληνική γλώσσα.

νισμού που θα ολοκληρωθεί με την πυρπόληση της Σμύρνης τον Σεπτέμβριο του 1922. Με τη Συνθήκη της Λωζάνης το 1923 και την υποχρεωτική ανταλλαγή πληθυσμών επισφραγίστηκε το τέλος του μικρασιατικού ελληνισμού.

Στα δύσκολα αυτά χρόνια τους Μικρασιάτες στήριξαν σύγχρονες προσωπικότητες της Ορθοδοξίας όπως ο άγιος Χρυσόστομος, μητροπολίτης Σμύρνης, ο άγιος Αρσένιος ο Καππαδόκης, ο άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης, ο άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης, ο άγιος Γώργιος Καρσιλίδης από τον Πόντο.

Χρυσόστομος Σμύρνης

Ο Χρυσόστομος (1867-1922) ήταν Έλληνας Μικρασιάτης επίσκοπος και θεολόγος ο οποίος διετέλεσε Μητροπολίτης Δράμας και Σμύρνης.

Την περίοδο που ήταν Μητροπολίτης Δράμας και Φιλίππων είχε σημαντική δράση στον Μακεδονικό Αγώνα. Με πρωτοβουλίες του δημιουργήθηκαν πολλά ελληνικά σχολεία. Από το 1910 έως και τον μαρτυρικό του θάνατο διετέλεσε Μητροπολίτης Σμύρνης επιδεικνύοντας μέριμνα για τον αθλητισμό, την παιδεία και την κοινωνική πρόνοια της πόλης.

Μετά την κατάληψη της πόλης από τους Τούρκους αρνήθηκε να εγκαταλείψει το ποίμνιό του και κατακρεουργήθηκε από τον φανατισμένο τουρκικό όχλο στις 27 Αυγούστου 1922. Το 1993 κατετάγη στο αγιολόγιο της ορθόδοξης Εκκλησίας μαζί με όλους τους μάρτυρες της Μικρασιατικής Καταστροφής, με απόφαση της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Άγιος Αρσένιος ο Καππαδόκνης

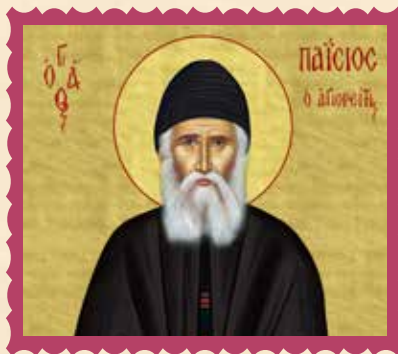

Ο Άγιος Αρσένιος ο Καππαδόκνης (περ. 1840-1924) ήταν Μικρασιάτης ιερομόναχος και αρχιμανδρίτης.

Υπήρξε ο πνευματικός ηγέτης της περιοχής των Φαράσων για περισσότερα από πενήντα χρόνια και διακρινόταν για τον ασκητικό τρόπο ζωής του. Το 1924, βάσει της συνθήκης

ανταλλαγής πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας - Τουρκίας, εκπαρίστηκε μαζί με τους υπόλοιπους κατοίκους των Φαράσων. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού προς την Ελλάδα συμβούλευε και ενθάρρυνε τους συμπατριώτες του. Όταν εγκαταστάθηκε με τους υπόλοιπους συντοπίτες του στο Κάστρο της Κέρκυρας συνέχισε να ασκεί τα ιερατικά του καθήκοντα. Ωστόσο, σύντομα ασθένησε και εισήχθη στο νοσοκομείο της πόλης, όπου απεβίωσε στις 10 Νοεμβρίου του 1924 σε ηλικία 83 ετών.

Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης

Ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης (1924-1994) ήταν Έλληνας Καππαδόκνης μοναχός του 20^{ου} αιώνα που έγινε ευρέως γνωστός για τον μοναστικό του βίο και το έργο του.

Γεννήθηκε το 1924 στα Φάρασα της Καππαδοκίας. Μια εβδομάδα πριν οι Φαρασιώτες φύγουν για την Ελλάδα, βαπτίστηκε από τον άγιο Αρσένιο, που του έδωσε το δικό του όνομα. Το 1924 η οικογένειά του, λόγω της ανταλλαγής πληθυσμών, μαζί με τα караβάνια των προσφύγων, έφτασε στην Ελλάδα. Από μικρός έδειχνε ιδιαίτερη κλίση προς τον μοναχισμό. Εισήλθε στο Άγιο Όρος για να μονάσει σε ηλικία 25 ετών. Ως μοναχός είχε την αγάπη και την ταπείνωση στον μέγιστο βαθμό. Βοηθούσε τους ανθρώπους με την στήριξη και την προσευχή του, ιδιαίτερα τα παιδιά και τους νέους. Εκοιμήθη στις 12 Ιουλίου 1994, ημέρα που εορτάζεται και η μνήμη του.

Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης

Ο Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης (Λιβίσι 1920-1991) ήταν Μικρασιάτης Έλληνας ιερομόναχος και ηγούμενος της Μονής Οσίου Δαυίδ Ευβοίας. Αποτελεί μία από τις σημαντικότερες προσωπικότητες του μοναχικού χώρου στην Ελλάδα κατά τον 20^ο αιώνα.

Γεννήθηκε στη Μικρά Ασία. Στα παιδικά του χρόνια έζησε τη Μικρασιατική Καταστροφή και τον ξεριζωμό των Ελλήνων από τη Μικρά Ασία. Ξεχώρισε για τον ασκητικό του βίο, καθώς και για τα χαρίσματα τα οποία ανέπτυξε και τα οποία τον κατατάσσουν στις σύγχρονες μορφές αγιότητας της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Εκοιμήθη το 1991 σε ηλικία 71 ετών. Η μνήμη του εορτάζεται στις 22 Νοεμβρίου.

Υπεύθυνες καθηγήτριες
κ. Βασιλική Παπαδοπούλου
κ. Μαρία Θεοδοσίου

Άγιοι Μικρασιάτες Νεομάρτυρες

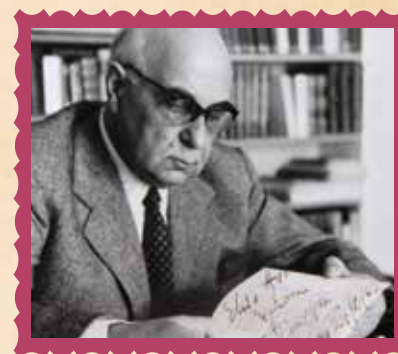
Η Μικρασία με την πένα της Λογοτεχνίας

Πράγματι η Μικρασιατική Καταστροφή, πέρα από την οικονομική, πολιτική και κοινωνική αναστάτωση που προκάλεσε η αναγκαστική μαζική άφιξη ενάμιση εκατομμυρίου προσφύγων σε μια νεοσύστατη Ελλάδα τεσσαράμισι εκατομμυρίων κατοίκων, είχε ως επιπλέον αποτέλεσμα, επαχθέστερο ίσως, τη σύγχυση και τον αποπροσανατολισμό στον χώρο της παιδείας και της ιδεολογίας.

Ήδη, για πρώτη φορά το 1922, οι μεγάλοι ιδρυτικοί μύθοι του ελληνικού κράτους, όσοι αποτελούσαν τις απόλυτες σταθερές και της επίσημης ιδεολογίας και της ηθικής

φαντασίας, αναιρούνται, χρεοκοπούν από τη μια μέρα στην άλλη. Γιατί είτε πρόκειται για τον πόλεμο της Τροίας και την ωραία Ελένη, είτε για το χρυσόμαλλο δέρας και τους Αργοναύτες, για τα κατορθώματα του Μεγαλέξαντρου ή γι' αυτά του Διγενή Ακρίτα, στην ουσία πρόκειται πάντοτε, στη διάρκεια των αιώνων, για το ίδιο πράγμα: Ένας ήρωας (ή μια στρατιά), φορέας των ελληνικών αξιών, φεύγει προς Ανατολής, στη Μικρά Ασία, όπου, μετά από μακροχρόνιο αγώνα, επιβάλλει την ελληνική αντίληψη του κόσμου και επιστρέφει νικητής ή εγκαθίσταται τροπαιοχός.

Η προαιώνια, η ηθική αυτή τάξη των πραγμάτων αντιστράφηκε το 1922. Όχι τόσο γιατί μια ελληνική στρατιά επέστρεφε από τη Μικρά Ασία νικημένη και ταπεινωμένη, αλλά γιατί πίσω της ξερίζωνε τους εκεί εγκατεστημένους από την αρχαιότητα συμπαγείς ελληνικούς πληθυσμούς, πράγμα που δεν είχε συμβεί ούτε με την τουρκική παρουσία εκεί από τον 11^ο κιόλας αιώνα, ούτε με την άλωση της Κωνσταντινούπολης, ούτε και με αυτή την οθωμανική αυτοκρατορία των πέντε αιώνων.

ΣΕΦΕΡΗΣ

Όταν, διπλωμάτης πια, το 1938 προάγεται και προβλέπεται η τοποθέτησή του στο Προξενείο της Σμύρνης, φανερά επηρεασμένος από την προοπτική να ξαναβρεθεί «στον τόπο τον δικό του», γράφει το ποίημα:

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥ

«Παλιέ μου φίλε τι γυρεύεις;
χρόνια ξενιτεμένος ήρθες
με εικόνες που έχεις αναθρέψει
κάτω από ξένους ουρανούς
μακριά απ' τον τόπο το δικό σου».

«Γυρεύω τον παλιό μου κήπο
τα δέντρα μου έρχονται ως τη μέση
κι' λόφοι μοιάζουν με πεζούλια
κι' όμως σαν είμωνα παιδί
έποιζα πάνω στο χορτόρι
κάτω από τους μεγάλους ίσκιους
κι' έτρεχα πάνω σε πλαγιές
ώρα πολλή λαχανιασμένος».

Παλιέ μου φίλε ξεκουράσου
σιγά σιγά θα συνηθίσεις
θ' ανηφορίσουμε μαζί
στα γνώριμά σου μονοπάτια
θα ξαποστάσουμε μαζί
κάτω απ' το θόλο των πλατάνων
σιγά σιγά θα 'ρθουν κοντά σου
το περιβόλι κι' πλαγιές σου».

«Γυρεύω το παλιό μου σπίτι
με τ' αψηλά τα παραθύρια
σκοτεινιασμένα απ' τον κισσό
γυρεύω την αρχαία κολόνα
που κοίταζε ο θαλασσινός.
Πώς θες να μπω σ' αυτή τη στάνη;
οι στέγες μου έρχονται ως τους ώμους
κι' όσο μακριά και να κοιτάξω
βλέπω γονατιστούς ανθρώπους
λες κάνουνε την προσευχή τους».

«Παλιέ μου φίλε δε μ' ακούς;
σιγά σιγά θα συνηθίσεις
το σπίτι σου είναι αυτό που βλέπεις
κι' αυτή την πόρτα θα χτυπήσουν
σε λίγο οι φίλοι κι' οι δικοί σου
γλυκά να σε καλωσορίσουν».

«Γιατί είναι απόμακρη η φωνή σου;
σήκωσε λίγο το κεφάλι
να καταλάβω τι μου λες
όσο μιλάς τ' ανάστημά σου
ολοένα πάει και λιγοστεύει
λες και βυθίζεται στο χώμα».

«Παλιέ μου φίλε συλλογίσου
σιγά σιγά θα συνηθίσεις
η νοσταλγία σου έχει πλάσει
μια χώρα ανύπαρκτη με νόμους
έξω απ' τη γης κι' απ' τους ανθρώπους».

«Πια δεν ακούω τσιμουδιά
βούλιαξε κι' ο στερνός μου φίλος
παράξενο πώς χαμηλώνουν
όλα τριγύρω κάθε τόσο
εδώ διαβαίνουν και θερίζουν
χιλιάδες άρματα δρεπανηφόρα».

Αθήνα άνοιξη '38 (από τη συλλογή
«Ημερολόγιο Καταστώματος Α'»)

Η Σμύρνη καίγεται...

Στις 14 Σεπτεμβρίου 1922 και ημέρα του Τιμίου Σταυρού είχαμε το μεγαλύτερο πλήγμα για τους Χριστιανούς, Έλληνες και Αρμένιους, την καταστροφή του Παρισίου του Λεβάντε (σύμφωνα με τους Ευρωπαίους), της κοσμοπολίτικης Σμύρνης.

Όλα ξεκίνησαν στις 13 Σεπτεμβρίου, όταν η φωτιά εξαπλώθηκε γρήγορα λόγω των ισχυρών ανέμων και η οποία διήρκησε 13 ημέρες, αφότου ο στρατός του Ατατούρκ εισήλθε στη Σμύρνη μετά την αποχώρηση των ελληνικών στρατευμάτων, στην αρμενική συνοικία της πόλης (που τώρα ονομάζεται Basmane). Ακολούθησαν μαρτυρικοί βασανισμοί αιχμαλώτων, βιασμοί και ηθική οδύνη υπό το κλίμα του τρόμου και της απειλής του θανάτου, αλλά και ατέλειωτες πορείες αιχμαλώτων, στα περιώνυμα «τάγ-

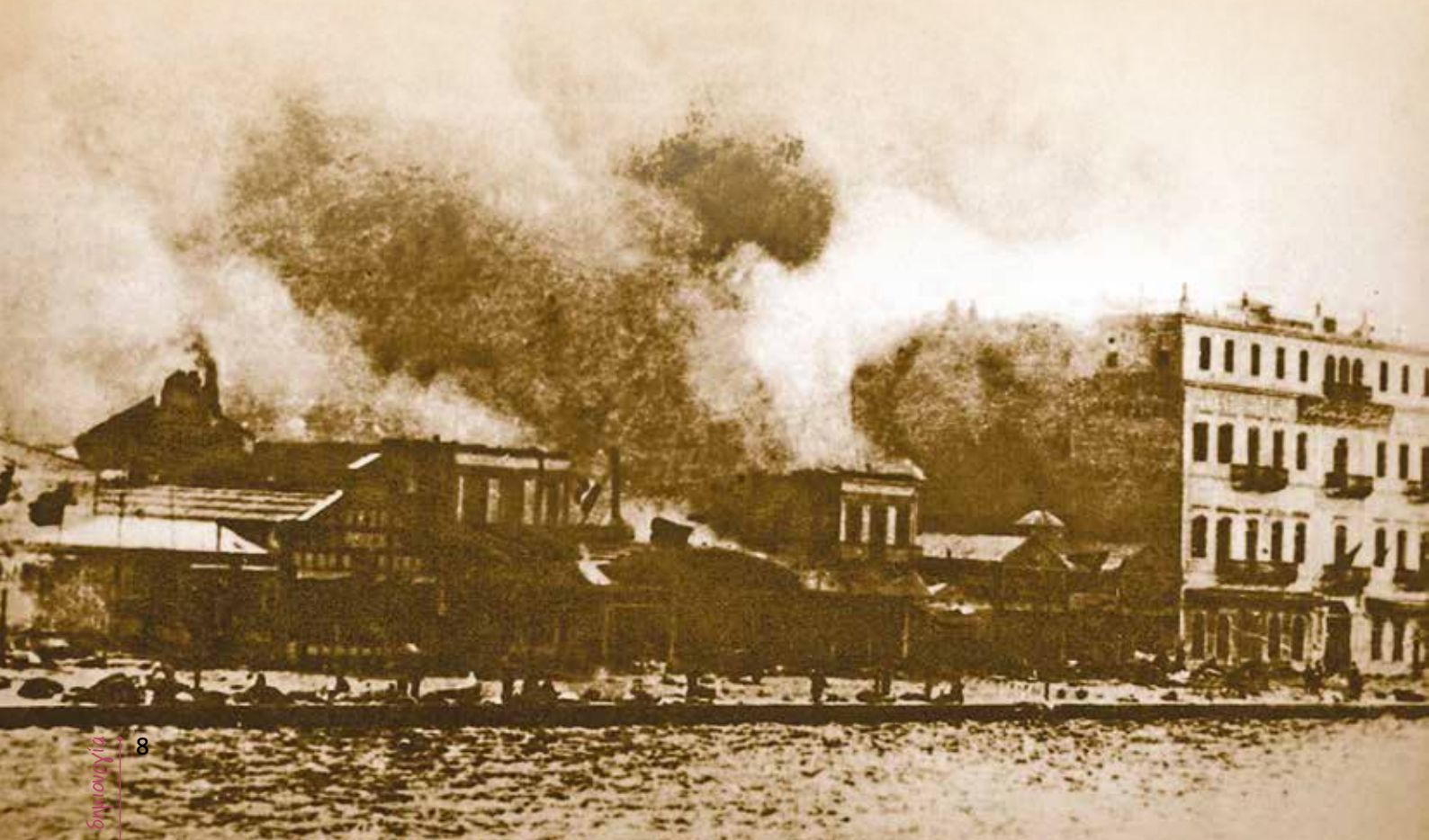
ματα εργασίας», με άγνωστο αριθμό ανθρώπων που χάθηκαν σ' αυτά.

Το αποτέλεσμα ήταν 25.000 νεκροί και τραυματίες στρατιώτες. Πάνω από 1.500.000 Έλληνες αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις εστίες των προγόνων τους και να έρθουν σαν πρόσφυγες στην Ελλάδα, αφήνοντας πίσω τους πάνω από 800.000 νεκρούς. Οι περισσότεροι που ήρθαν ήταν ηλικιωμένοι, γυναίκες και ορφανά καθώς οι άνδρες ηλικίας 18-45 ετών με απόφαση των Τούρκων έμειναν πίσω και στάλθηκαν σε πορείες θανάτου. Συνολικά 2.845.000 Έλληνες που αποτελούσαν το 20% του πληθυσμού της περιοχής που κυριαρχούσε οικονομικά, είχε καταφέρει να διατηρήσει την πολιτιστική του κληρονομιά παρ' ότι αποτελούσε μειονότητα σε εχθρικό περιβάλλον.

Οφείλει να σημειωθεί ότι με την άφιξή τους στην Ελλάδα, οι Σμυρνιοί άφησαν το δικό τους αποτύπωμα στην αθηναϊκή κοινωνία δανείζοντας τις δικές τους συνήθειες στην μαγειρική, στην ένδυση και σε άλλους τομείς επηρεάζοντας καθοριστικά τους Αθηναίους.

Συνοψίζοντας, η γενοκτονία κατά Ελλήνων και Αρμενίων από τους Τούρκους έκανε τον Αμερικανό Πρόξενο στην Σμύρνη Τζωρτζ Χόρτον (George Horton) να γράψει: «Ένα από τα δυνατότερα συναισθήματα που πήρα μαζί μου απ' τη Σμύρνη ήταν το συναίσθημα της ντροπής, διότι άνηκα στο ανθρώπινο γένος».

Ειρήνη Καρούμπαλη
B1' Λυκείου

Ο προσφυγικός συνοικισμός Βύρωνα

Η προγιαγιά μου, Περσεφόνη γεννήθηκε το 1901 στη Σμύρνη. Εκεί παντρεύτηκε τον δάσκαλο Ιωάννη και ζούσε με την οικογένειά της, ως την καταστροφή. Το 1922 έφθασε από τη Σμύρνη στην Ελλάδα. Ο σύζυγός της σκοτώθηκε στον πόλεμο. Την ακολούθησαν και άλλα μέλη της ευρύτερης οικογένειας (αδέρφια, ξαδέλφια). Στην Αθήνα αρχικά τους μετέφεραν σε σχολεία, στον συνοικισμό Παγκρατίου.

Η ιστορία του Βύρωνα άρχισε μετά την καταστροφή της Σμύρνης και τον ερχομό των προσφύγων. Στα μέσα του Νοεμβρίου 1922, το Υπουργείο Παιδείας αποφάσισε να αδειάσει τα σχολεία που είχαν παραχωρηθεί για τους πρόσφυγες και να χτίσει μικρά οικήματα για να τους στεγάσει.

Ο μηχανικός Γ. Σούλης κατέστρωσε το πρώτο σχέδιο προσφυγικού οικισμού. Επιλέχθηκε ένας χώρος 98 στρεμμάτων κοντά στο Παγκράτι για την ανέγερση των οικημάτων.

Στις 29 Απριλίου 1923 παραδόθηκαν τέσσερα οικοδομικά τετράγωνα, που περιλάμβαναν 305 δωμάτια. Παρόντες

στην εορτή των εγκαίνιων ήταν ο βασιλιάς Γεώργιος, ο Νικόλαος Πλαστήρας, το Υπουργικό Συμβούλιο και η Ιερά Σύνοδος.

Στην οικογένεια της προγιαγιάς μου παραχώρησαν σπίτι στην οδό Χρυσοστόμου Σμύρνης και στον Υμηττό. Αν και το κράτος της παραχώρησε δύο σπίτια στον Βύρωνα, η ίδια προτίμησε να «στριμωχτούν» σε ένα, ώστε τα μέλη της άμεσης οικογένειας να βρίσκονται μαζί. Τα γωνιακά σπίτια του τετραγώνου ήταν διώροφα και στέγαζαν έξι οικογένειες σε ισάριθμα διαμερίσματα. Εκεί που τελείωνε η οδός Χρυσοστόμου Σμύρνης (σήμερα περιοχή Νέας Ελβετίας) υπήρχαν μόνο χωράφια.

Δεν υπήρχε νερό. Έπρεπε να μεταφερθεί από πηγές ή γεωτρήσεις. Υπήρχαν και άλλα είδους προβλήματα. Για παράδειγμα η ταυτοποίηση των προσφύγων, οι οποίοι έφθασαν στην Ελλάδα χωρίς επίσημα έγγραφα. Επίσης, η συμπεριφορά πολλών Ελλήνων προς τους συμπατριώτες τους από την Μικρά Ασία δεν ήταν η καλύτερη.

Το 1924, σε επίσημη τελετή, ο συ-

νοικισμός Παγκρατίου μετονομάστηκε συνοικισμός Βύρωνα, με την ευκαιρία του εορτασμού των 100 χρόνων από τον θάνατο του Λόρδου Βύρωνα (φιλέλληνας ποιητής που πέθανε στο Μεσολόγγι). Ο συνοικισμός άρχισε να προοδεύει. Τα ξαδέλφια της προγιαγιάς κατάφεραν να ξαναστήσουν την επιχείρησή που έχασαν (εργοστάσιο πολυελαίων).

Στις 24 Ιανουαρίου 1924 εγκαινιάστηκε ο Ιερός Ναός της Αναλήψεως που λειτούργησε από το 1850 στο όνομα του Αγίου Μηνά (ανήκει στη μονή του Αγίου Όρους). Ο ναός της Αγίας Τριάδας θεμελιώθηκε το 1925, βασισμένο στα σχέδια του αρχιτέκτονα Δεμίρη, με τη βοήθεια πολλών προσφύγων. Το 1927 εγκαινιάστηκε το λαϊκό ιατρείο, που αργότερα έγινε το πρώτο Δημαρχείο. Τη δεκαετία του 1930 ο συνοικισμός του Βύρωνα έγινε ανεξάρτητος Δήμος. Την δεκαετία του 1950 και αργότερα δημιουργήθηκαν οι πρώτες πλατείες και ιδρύθηκε το πρώτο εξατάξιο Γυμνάσιο.

Εβελίνα Βουρλιώτη
B1' Λυκείου

Η περιοχή του Βύρωνα με τα πρώτα προσφυγικά σπίτια που ανέγειρε η κυβέρνηση. Στο βάθος η Ανάληψη (1924)

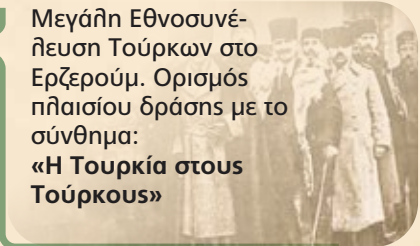

Το παρεκκλήσι της Αναλήψεως στα τέλη του 19ου αιώνα υπήρξε το μοναδικό αγιορείτικο μετόχι στην Αθήνα.

Το Δημαρχείο (αρχικά λαϊκό ιατρείο) στην οδό Κύπρου (αριστερά) και Ευαγγελικής Σχολής

Το κίνημα των Νεότουρκων	1908	Το κίνημα στο Γουδί
Νικηφόροι Βαλκανικοί Πόλεμοι	1912-13	Γενοκτονία των Αρμενίων και ο πρώτος διωγμός των Ποντίων
Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος	1914-18	Εθνικός Διχασμός (Βενιζελικοί - Βασιλικοί)
Ανακωχή του Μούδρου → η Τουρκία δέχεται ταπεινωτικούς όρους: διάνοιξη Στενών, παράδοση ολόκληρου του τουρκικού στόλου, του μεγαλύτερου μέρους του τουρκικού στρατού και τον έλεγχο σημαντικών περιοχών της από τους Συμμάχους	30 Οκτωβρίου 1918	Κατάληψη Κωνσταντινούπολης από τους Συμμάχους της Αντάντ
Κατάληψη Αττάλειας από Ιταλούς	Μάρτιος 1919	Απόβαση του Μουσταφά Κεμάλ στη Σαμψούντα (Γενοκτονία Ποντίων)
Απόβαση ελληνικού στρατού στη Σμύρνη	2/15 Μαΐου 1919	Μεγάλη Εθνοσυνέλευση Τούρκων στο Ερζερούμ. Ορισμός πλαισίου δράσης με το σύνθημα: «Η Τουρκία στους Τούρκους»
Συνθήκη του Νεϊγύ → προσάρτηση της Δυτικής Θράκης στην Ελλάδα	14/27 Νοεμβρίου 1919	Μεγάλη Εθνοσυνέλευση της Άγκυρας → επαναστατική κυβέρνηση με αρχηγό τον Κεμάλ, χωρίς να καταργηθεί τυπικά ο σουλτάνος, που θεωρήθηκε αιχμάλωτος στην Πόλη.
Συνθήκη των Σεβρών → διαμελισμός της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας	28 Ιουλίου/ 10 Αυγούστου 1920	Δολοφονική απόπειρα εναντίον του Βενιζέλου στο Παρίσι
Δολοφονία Ίωνα Δραγούμη στην Αθήνα	31 Ιουλίου/ 13 Αυγούστου 1920	Θάνατος βασιλιά Αλέξανδρου
Εκλογές - ήττα Φιλελεύθερων, νίκη αντιβενιζελικών	1/14 Νοεμβρίου 1920	

Σύμφωνο Φιλίας Κεμαλικής
Τουρκίας και Σοβιετικής Ένωσης

Μάχη του
Εσκή-Σεχίρ

Μάχη του Σαγγαρίου

Γαλλοκεμαλικό σύμφωνο

Προσπάθεια δημιουργίας
«μικρασιατικού κράτους»
Ελληνικό σχέδιο καταλήψεως
της Κωνσταντινουπόλεως
απορρίπτεται από Συμμάχους

Διάσπαση ελληνικών
δυνάμεων

Εμπρησμός
Σμύρνης από
τους Τούρκους

Ξεκίνησε 31 Οκτωβρίου/
13 Νοεμβρίου 1922 και ολο-
κληρώθηκε μετά από
14 συνεδριάσεις στις
14/27 Νοεμβρίου

Συνθήκη της Λωζάννης

18 Μαρτίου
1921

8 Ιουλίου
1921

Αύγουστος
1921

7/20
Οκτωβρίου
1921

Ιούλιος
1922

15 Αυγούστου
1922

31 Αυγούστου
1922

Δίκη
των έξι

24 Ιουλίου
1923

22 Νοεμβρίου
/5 Δεκεμβρίου
1920

2-3 Ιουλίου
1921

16 Ιουλίου
1921

17/25
Σεπτεμβρίου
1921

12 Φεβρουαρίου
1922

13 Αυγούστου
1922

27 Αυγούστου
1922

13/26
Σεπτεμβρίου
1922

11 Οκτωβρίου
1922

16 Φεβρουαρίου
/1 Μαρτίου
1923

Δημοψήφισμα για την επάνο-
δο του βασιλέως Κων/νου →
δυσαρέσκεια συμμάχων

Μάχη της Κιουτάχειας

Σύσκεψη Κιουτάχειας.
Λαμβάνεται η μοιραία απόφαση
προέλασης ελλη. στρατού

Μάχη του
Αφιόν Καραχισάρ

Ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου
δημοσιεύει το «Δημοκρατικό
Μανιφέστο»

Έναρξη
τουρκικής
επίθεσης

Είσοδος Τούρκων στη Σμύρνη και
αρχή βιαιοτήτων σε βάρος των Ελλη-
νών - μαρτυρικός θάνατος του
Μητροπολίτη Χρυσοστόμου

Επαναστατικό Κίνημα
Πηλαστήρα - Γονατά - Φωκά

Ανακωχή των Μουδανιών

Υιοθέτηση νέου ημερολογίου
(Γρηγοριανού)

✓ Σημείωση → ΑΛΛΑΓΗ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ: Στις αρχές του 1923 αποφασίστηκε η εγκατάλειψη του Ιουλιανού (παλαιού) ημερολογίου, που υπολείπονταν κατά 13 μέρες από το Γρηγοριανό - νέο. Η υιοθέτηση του Γρηγοριανού, ώστε να ευθυγραμμίζεται και ημερολογιακά η Ελλάδα με την Ευρώπη πραγματοποιήθηκε την 1η Μαρτίου 1923. Δηλαδή οι Έλληνες κοιμήθηκαν στις 16 Φεβρουαρίου και ξύπνησαν την 1η Μαρτίου.

Αποφοίτηση μαθητών Γ΄ Λυκείου 2022

Σεβαστή Γερόντισσα, αγαπητές αδερφές, αγαπητοί καθηγητές, γονείς και αγαπημένοι μου συμμαθητές,

Σήμερα είναι μια πολύ σημαντική βραδιά για όλους μας!

Μια βραδιά που επισφραγίζει το τέλος της σχολικής μας ζωής!

Στα 12 χρόνια που περάσαμε μαζί ζήσαμε τα πάντα!

Χαρές, λύπες, συγκινήσεις, εκδρομές, γιορτές, μα πάνω από όλα στιγμές που σίγουρα θα μας μείνουν αξέχαστες!

Και να λοιπόν που βρισκόμαστε τώρα στο Δημοτικό, εδώ όπου ξεκίνησαν όλα, για να αποχαιρετήσουμε τα μαθητικά μας χρόνια!
Θα ήθελα με την σημερινή ευκαιρία που μου δίνεται να ευχαριστήσω από καρδιάς την γερόντισσα και τις αδερφές για την στήριξη τους όλα αυτά τα χρόνια!

Η ευλογία τους ως μας συνοδεύει στην μετέπειτα ζωή και σταδιοδρομία μας!

Τους δασκάλους και τους καθηγητές μας που μας δίδαξαν με αγάπη και κατανόηση πολύτιμες γνώσεις, αλλά και αποτέλεσαν πολύτιμους συνοδοιπόρους μας τόσο στην δύσκολη και κοπιαστική διαδικασία της μάθησης όσο και σε οτιδήποτε μας προβλημάτιζε!

Τους γονείς μας, που με αυταπάρνηση στέκονται δίπλα μας όλα αυτά τα χρόνια, στηρίζοντας τον αγώνα μας και παρέχοντας μας τα απαραίτητα εφόδια για την διαμόρφωση της προσωπικότητάς μας!

Γιατί χωρίς αυτούς, τίποτα δεν θα ήταν το ίδιο!

Μα πάνω από όλα, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους συμμαθητές μου, καθώς όλοι μαζί πορευτήκαμε αυτά τα 12 χρόνια στα εύκολα και στα δύσκολα που κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε!

Και πιστεύω τα καταφέραμε!

Και θα τα καταφέρουμε ακόμη καλύτερα!

Είμαι σίγουρη για αυτό!

Η σημερινή ημέρα, τέλος, μας καλεί να ονειρευτούμε!

Γιατί, η σημερινή ημέρα μπορεί να σηματοδοτεί το τέλος της σχολικής μας ζωής, αλλά αποτελεί παράλληλα την αφετηρία καινούργιων εμπειριών, στόχων, μα πάνω από όλα ονείρων!

Καλό μας ταξίδι, λοιπόν, στον καινούργιο αυτό κόσμο που ανοίγεται μπροστά μας!

Και ως θυμόμαστε πάντα ότι σημασία στη ζωή δεν έχει ο προορισμός, αλλά το ταξίδι και ως έχει κάποιες φορές φουρτούνα!

Εμείς δεν θα πτοηθούμε!

Πάντα θα προχωράμε μπροστά!

Σας ευχαριστώ πολύ!

Αγαπημένοι μας μαθητές,
 σας ευχόμαστε
 καλή αρχή στο νέο σας ξεκίνημα,
 να κρατήσετε ζωντανή
 την ελπίδα και την αγάπη
 στην ψυχή σας!

Με πολλή αγάπη,
 Η Γερόντισσα του σχολείου,
 οι αδελφές και οι καθηγητές σας

Φωτογραφικά Στιγμιότυπα από τον Αγιασμό της Σχολικής Χρονιάς 2022-2023

Η Βιβλιοθήκη του Σχολείου μας

ΓΙΝΕ ΚΙ ΕΣΥ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ!

✉ Έτσι θα μπορείς:

- ✓ να σχολιάζεις και να αξιολογείς το βιβλίο που διάβασες,
- ✓ να συμμετέχεις σε όλες τις εκδηλώσεις της Βιβλιοθήκης, βιβλιοπαρουσιάσεις, επισκέψεις σε Βιβλιοθήκες της Πόλης κ.α.
- ✓ να προτείνεις νέες ιδέες που να προωθούν τη φιλιαναγνωσία,
- ✓ καθώς και νέα βιβλία που θα εμπλουτίσουν τη Βιβλιοθήκη μας!

Στη βιβλιοθήκη του σχολείου μας με την Α΄ Γυμνασίου! Κυκλαδικά ειδώλια από την μουσειοσκευή του μουσείου Κυκλαδικής Τέχνης!

Αρχαία Αγορά - Στοά Αττάλου

Επίσκεψη των μαθητών Α΄ Λυκείου στον αρχαιολογικό χώρο της Αρχαίας Αγοράς. Στην αρχαιότητα ήταν το διοικητικό, φιλοσοφικό, εκπαιδευτικό, κοινωνικό, πολιτιστικό και κυρίως το οικονομικό κέντρο της πόλης. Τα παιδιά ξεναγήθηκαν στον χώρο, θαύμασαν τον ναό του Ηφαίστου και περπάτησαν κάτω από τον ηλιόλουστο ουρανό της Αθήνας.

Επίσκεψη στον Αρχαιολογικό χώρο του Κεραμεικού

Επίσκεψη των μαθητών Γ΄ Λυκείου στον αρχαιολογικό χώρο του Κεραμεικού, του αρχαίου νεκροταφείου των Αθηνών, εκεί όπου βρίσκονται οι ομαδικοί τάφοι των επιφανέστερων Αθηναίων πολιτών και εκεί, όπου ο Περικλής εκφώνησε τον περίφημο «Επιτάφιο» λόγο του προς τιμήν των νεκρών του πρώτου έτους του Πελοποννησιακού πολέμου. Ξεναγός μας σε αυτή την επίσκεψη ήταν ο Θοδωρής Γυφτάκης, απόφοιτος του σχολείου μας και τώρα φοιτητής της Κλασικής Φιλολογίας.

Επίσκεψη μαθητών στην Ιερά Μονή Δαφνίου

Την Παρασκευή 7/10/2022 επισκεφθήκαμε με τους μαθητές της Β' Γυμνασίου τον αρχαιολογικό χώρο της Ιεράς Μονής Δαφνίου.

Μια πρώτη εντύπωση ήταν η επικρατούσα τάξη και καθαριότητα που καθιστούν έκδηλη την αγάπη των εργαζομένων για το συγκεκριμένο Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO.

Η κ. Τσιλιεπή, η ξεναγός του χώρου, με απaráμιλλη ευγένεια, αγάπη και υπομονή ανέδειξε το Καθολικό της Ιεράς Μονής, το Κάστρο και μας μετέφερε τις δέουσες πληροφορίες για τον περιβάλλοντα χώρο. Μέσα από μια διεισδυτική ματιά ανέλυσε τη θεματολογία των διασωθέντων ψηφιδωτών και των τεχνοτροπιών τους. Με ιδιαίτερη καρτερία ανταποκρίθηκε στις ερωτήσεις των μαθητών μας.

Το επίπεδο της ξενάγησης ήταν ιδιαίτερα υψηλό και ξεπέρασε τις προσδοκίες μας.

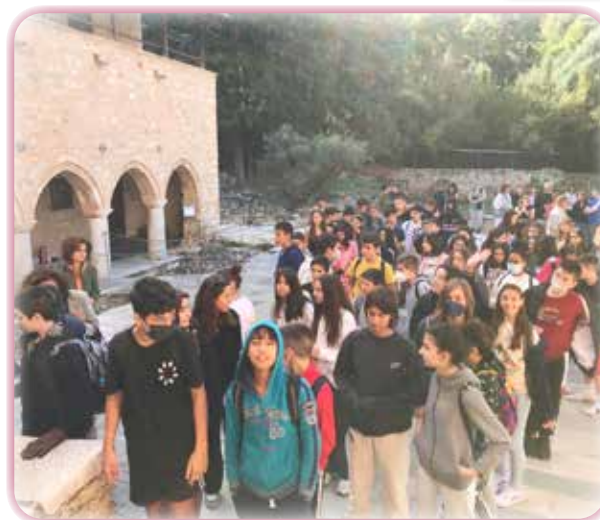
Η επίσκεψή μας ήταν μια πολύ ωραία εμπειρία.

κ. Πέγκυ Μπενέκου
Μαθηματικός

«Πολλά ευχάριστα γεγονότα συνέβησαν στην πρόσφατη εκδρομή του σχολείου μας. Αρχικά επισκεφθήκαμε έναν αρχαιολογικό χώρο, τη Μονή Δαφνίου. Μπήκαμε στον χώρο που περιβαλλόταν από δέντρα και θάμνους. Η ξεναγός μας μίλησε για την διαδικασία ταφής των μοναχών και μας έδειξε τους παλιούς τάφους, οι οποίοι ήταν καλὰ προσεγμένοι και πέτρινοι. Ο εσωτερικός χώρος της Μονής, ήταν εντυπωσιακός! Υπήρχαν πολλές τοιχογραφίες που απεικόνιζαν τον Χριστό, οι οποίες είχαν σχεδόν καταστραφεί. Ακόμα η ξεναγός μας περιέγραψε την τεχνοτροπία της κατασκευής των κιόνων. Ο δεύτερος εξωτερικός χώρος είχε πολλά πέτρινα χτίσματα, τα οποία ήταν κατεστραμμένα και γίνεται προσπάθεια αναστήλωσης. Στη συνέχεια πήγαμε σε ένα restaurant- café, όπου ξεκουραστήκαμε για περίπου μια ώρα και εξερευνήσαμε τον γύρω χώρο. Τέλος φύγαμε με τα σχολικά λεωφορεία και επιστρέψαμε στο σχολείο».

Ντόρα Γιοβά,
Β'1 Γυμνασίου

«Βραδιά του Ερευνητή»

Στις 30 Σεπτεμβρίου 2022, διεξήχθη η «Βραδιά του Ερευνητή» στο εμβληματικό κτήριο Αβέρωφ του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Την ημέρα εκείνη, δόθηκε η ευκαιρία σε εμάς, τους μαθητές της Γ' Γυμνασίου να συμμετάσχουμε στη δράση αυτή, με ένα ικανοποιητικό ποσοστό να λαμβάνει μέρος στην προαναφερθείσα. Η προκαθορισμένη ώρα παρουσίας στον σχολικό χώρο (5:30) τηρήθηκε απόλυτα, με τους μαθητές να δείχνουν πλήρη συνέπεια. Σε λιγότερο από μισή ώρα από την αναχώρηση, είχαμε φτάσει στον προορισμό μας και ήμασταν έτοιμοι να ξεκινήσουμε ένα καινοφανές για εμάς «ταξίδι». Αρχικά, οδηγηθήκαμε σε μία αίθουσα αναμονής, όπου μία εκ των αρμοδίων της οργάνωσης μάς πληροφόρησε για κάποια βασικά ιστορικά στοιχεία αναφορικά με τον Γεώργιο Αβέρωφ, χορηγό της επέκτασης του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και την εξέλιξή του από

το έτος ιδρύσεως (1η Ιανουαρίου 1836) μέχρι και σήμερα. Ακολούθως, ξεκίνησε η «δράση». Πάντοτε, με τη συνοδεία της κ. Λέκκα και της κ. Μπενέκου, περιηγηθήκαμε στις εγκαταστάσεις, παρακολουθώντας τα εκθέματα. Όλα τα προαναφερθέντα είναι απότοκα της ιλιγγιώδους ανάπτυξης της τεχνολογίας και αφορούσαν κυρίως την συνήθη χρήση των τεχνολογικών επιτευγμάτων στους τομείς της ιατρικής, της εικονικής πραγματικότητας (virtual reality), της βιολογίας και της αντιμετώπισης ορισμένων περιβαλλοντολογικών ζητημάτων. Εκεί βρισκόνταν και δύο καθηγητές του σχολείου μας, ο κ. Μηλιούλης και η κ. Παππά, οι οποίοι επέδειξαν την απαραίτητη θέληση να μας εξηγήσουν ό, τι ερώτημα εμείς τους θέταμε. Πέρα από το «μαθησιακό» τμήμα, δε θα γινόταν να έλειπε και η πτυχή της διασκέδασης. Προσπαθούσαμε να πάρουμε δωρεάν

περισσότερους υπαλληλίστους γινόταν, για να εξασφαλίσουμε περισσότερες πιθανότητες να κερδίσουμε κάτι. Συνολικά, το σχολείο είχε συγκεντρώσει περίπου 400 λιαχνούς, αλλιώς εν τέλει, κανείς δεν κέρδισε τίποτα.

Όταν τελείωσε και ο διαγωνισμός, αποχωρήσαμε από το Πολυτεχνείο, αφού φυσικά οι καθηγήτριες τράβηξαν αναμνηστικές φωτογραφίες.

Συνολικά, αποκομίσαμε μία σημαντική εμπειρία, ευρισκόμενοι σε ένα διαχρονικά σημαντικό οικοδόμημα για τη χώρα μας, συναντώντας άριστους επαγγελματίες, μαθαίνοντας τη ζωτική σημασία της τεχνολογίας σε πολλούς τομείς και πολλή αλήθεια. Κατά τη γνώμη μου, η ετήσια επίσκεψη στον χώρο του Πολυτεχνείου θα μπορούσε να «θεσμοποιηθεί» για το σχολείο μας.

Κωνσταντίνος Προυviάς
Γ1' Γυμνασίου

Ημέρα Αθλητισμού

Η ημέρα αθλητισμού έχει καθιερωθεί πια στη σχολική μας ζωή. Φέτος το σχολείο μας και οι καθηγητές Φυσικής Αγωγής κ. Δημήτρης Νικολάκης και κ. Στέφανος Χριστοδουλάκης οργάνωσαν αθλητικές δραστηριότητες και ομαδικά παιχνίδια στον αθλητικό χώρο «Diana» στην Ηλιούπολη για τους μαθητές του Λυκείου. Επίσης, κάποιοι από τους μαθητές και τους καθηγητές πραγματοποίησαν και μια μικρή ανάβαση στην πηλιά του Υμηττού, από όπου θαύμασαν την ωραία θέα και έβγαλαν ωραίες φωτογραφίες.

28η Οκτωβρίου 1940

Σχολική Γιορτή από τους μαθητές της Β΄ Γυμνασίου

Οι μαθητές της Β΄ γυμνασίου του σχολείου μας διοργάνωσαν τη σχολική γιορτή για την 28η Οκτωβρίου. Ένας απ' αυτούς ήμουν κι εγώ και θα ήθελα να αποτυπώσω τις εμπειρίες μου.

Στην αρχή, όταν μας πρωτοανακοίνωσαν ότι η τάξη μας θα είναι αυτή που θα ετοιμάσει το θεατρικό έργο για την 28η Οκτωβρίου ενθουσιαστήκαμε πολύ. Περισσότερο, όμως μας έκανε εντύπωση πως η παράσταση θα είχε τη μορφή τηλεπαιχνιδιού. Δηλαδή, οι ρόλοι δε θα ήταν για παράδειγμα φαντάροι, πολιτικοί και γυναίκες απ' την Πίνδο, όπως τις προηγούμενες χρονιές, μα τηλεπαρουσιάστριες, παίκτες, που παίρνουν μέρος στο τηλεπαιχνίδι και εννοείται το κοντρόλ, το οποίο μου ανατέθηκε να υποδυθώ εγώ. Οι πληροφορίες δε θα αναπαρίστανται μέσω ενός σκετς ή μιας παρουσίασης με ιστορικά γεγονότα, όπως γίνεται συνήθως, αλλήλ μέσω ερωτήσεων και απαντήσεων σε ένα τηλεπαιχνίδι. Αυτό ήταν το ξεχωριστό σ' αυτήν τη γιορτή και γι' αυτό μας άρεσε τόσο πολύ!

Πριν όμως παρακολουθήσει τη γιορτή μας όλο το σχολείο κάναμε και κάποιες πρόβες για να προετοιμαστούμε κατάλληλα. Το αγαπημένο μας κομμάτι σ' αυτές ήταν φυσικά το γεγονός ότι χάναμε μάθημα. Εκτός απ' αυτό βέβαια, στις πρόβες

γνωρίσαμε καλύτερα και τα παιδιά από τα υπόλοιπα τμήματα της δεύτερας γυμνασίου και γενικά κάναμε καινούργιους φίλους. Επιπρόσθετα, εξασκήσαμε τις υποκριτικές μας ικανότητες και ήρθαμε πιο κοντά στο θέατρο και στην ηθοποιία, έναν τομέα με τον οποίο δεν αποκλείεται να ασχοληθεί κάποιος από εμάς στο μέλλον. Τέλος, εννοείται πως αυτό ήταν και ένα όμορφο ταξίδι γνώσεων, με κύριο θέμα τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, για τον οποίο δυστυχώς πολλή παιδιά δε γνωρίζουν ούτε τα βασικά, παρόλο που είναι ένα από τα σημαντικότερα γεγονότα του περασμένου αιώνα.

Μετά από τρεις βδομάδες του Οκτωβρίου, λοιπόν, γεμάτες πρόβες και προετοιμασίες για το παιχνίδι γνώσεων έφτασε η μεγάλη μέρα! Γενικά, μπορούμε να πούμε πως επικράτησε μία εύθυμη ατμόσφαιρα, και η παράσταση κύλησε ομαλά και στο τέλος η απονομή των αριστείων επιδοκίμαστηκε θερμά απ' το κοινό.

Δεν ξέρω για τους συμμαθητές μου αλλήλ εγώ δεν αγχώθηκα ιδιαίτερα παρόλο που συμμετείχα, κυρίως

γιατί είχα διαφορετικό ρόλο από τους υπόλοιπους. Η δουλειά μου δεν ήταν να παρουσιάσω στη σκηνή, να πρέπει να θυμάμαι τα λόγια μου απ' έξω και να προσέχω πώς φαίνομαι, γιατί όλοι θα με παρακολουθούν. Όπως ανέφερα και πριν, είχα αναλάβει τον ρόλο του κοντρόλ, δηλαδή καθόμουν δίπλα στην κονσόλα μαζί με τους υπεύθυνους για τα φώτα και τα μικρόφωνα, χωρίς να με βλέπουν οι παρευρισκόμενοι, με αποτέλεσμα να έχω τη δυνατότητα να διαβάζω δυνατά τα λόγια μου!

Συμπερασματικά, αυτή ήταν μία πολύ ιδιαίτερη και ξεχωριστή γιορτή, την οποία προσωπικά λάτρεψα και θεωρώ πως πρωτοτύπησε ανάμεσα στα προηγούμενα θεατρικά έργα, αφιερωμένα στην 28η Οκτωβρίου. Τέλος να πούμε ένα τεράστιο "ευχαριστώ", μέσα από την καρδιά μας, στις καθηγήτριάς μας κ. Θεοδοσιάδη, κ. Παρασκευά, κ. Γκαβαϊσέ και τον κ. Νίνα που δούλεψαν και αφιέρωσαν χρόνο και ενέργεια για να γίνει όλο αυτό πραγματικότητα.

Νικόλαος Τσάκαλος,
Β΄ 3 γυμνασίου

Φέτος είναι η πρώτη μου χρονιά στα εκπαιδευτήρια «Η Θεομήτωρ» και ως μαθήτρια της β΄ γυμνασίου συμμετείχα κι εγώ στη γιορτή της 28ης Οκτωβρίου. Αυτή η γιορτή, για την οποία οι καθηγήτριάς μας κ. Θεοδοσιάδη και κ. Παρασκευά αφιέρωσαν πολύ χρόνο για να την ετοιμάσουν θα μείνει για πάντα χαραγμένη στο μυαλό μου. Η γιορτή πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του σχολείου μας και φάνηκε να εντυπωσίασε τους θεατές.

Τα σημαντικότερα γεγονότα που γιορτάζουμε κάθε χρόνο στις 28 του Οκτώβρη έγιναν γνωστά στους θεατές μέσω ενός τηλεπαιχνιδιού, ιστορικού περιεχομένου με το όνομα «Το Πιθάρι της Ιστορίας». Ένα μέρος των μαθητών συμμετείχε ενεργά ως παίκτες και ένα άλλο ως «βουβά» πρόσωπα έχοντας τον ρόλο του κοινού. Τα παιδιά με ενεργό ρόλο χωρίστηκαν σε δύο ομάδες, τα «ΞΕΦΤΕΡΙΑ» και τους «ΑΤΣΙΔΕΣ». Δεν έλειψε βέβαια και η τηλεπαρουσίαστρια του παιχνιδιού, η

οποία με ερωτήσεις που επικεντρώνονταν κυρίως στα γεγονότα του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου απευθυνόταν στις δύο ομάδες. Νικήτρια ομάδα αναδείχθηκαν τα «ΞΕΦΤΕΡΙΑ».

Για όλους μας ήταν μια μοναδική εμπειρία. Με αυτόν τον τρόπο τιμήσαμε όλους εκείνους που θυσιάστηκαν για την πατρίδα. Ήταν μια όμορφη εμπειρία γεμάτη γνώση και διασκέδαση.

Περσεφόνη Σαρρή,
Β΄3 Γυμνασίου

Συμμετοχή του Σχολείου μας στη μαθητική παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου στην Ηλιούπολη

Ανοίγουν τα παράθυρα

κι όσοι μένουν χαιρετούν αυτούς που φεύγουν και φεύγουν όλοι.

Γέμισαν οι πόλεις τύμπανα και σημαίες.

Ορθή η αυγή σημαιοστολίζει τα όνειρά μας και η Ελλάδα λάμπει με στα φώτα των ονείρων μας.

Ο ήλιος πληυμένος

με το καθάριο πρόσωπο στραμμένο στον άνθρωπο, χαιρετάει τους δρόμους που τραβούν στη μάχη.

Αυτοκίνητα περνούν γεμάτα πλήθος.

Αποχαιρετιούνται στις πόρτες και γελάνε ύστερα ακούγονται τ' άρβυλα στην άσφαλτο, το μεγάλο τραγούδι των αντρίκιων βημάτων που μακραίνει και σβήνει στο βάθος του δρόμου, ως το βραδινό σταθμό με τα χαμηλωμένα φώτα.

Εκεί τα τρένα περιμένουν

σφυρίζουν για λίγο έξω από την πόλη, ακούγονται οι αποχαιρετιστήριοι πυροβολισμοί κι ύστερα όλα σωπαίνουν και περιμένουν.

Διαβάζουμε τα τελευταία παραρτήματα:

Νικούμε. Νικούμε.

Πάντα νικάει το δίκιο!

Μια μέρα θα νικήσει ο άνθρωπος.

Μια μέρα η ηλιετηρία θα νικήσει τον πόλεμο.

Μια μέρα θα νικήσουμε για πάντα.

Αθήνα, Νοέμβριος 1940,

Γιάννης Ρίτσος

Επίσκεψη Α' Γυμνασίου στο ίδρυμα «Σταύρος Νιάρχος»

Συμμετοχή σε αθλητικές δραστηριότητες και επίσκεψη στο γλυπτό Maman της Louise Bourgeois.

Η διάσημη γιγαντιαία αράχνη, γλυπτό της γαλλίδος καλλιτέχνιδος Louise Bourgeois (1911-2010) στέκεται επιβλητική, στις μύτες των λεπτών, αρθρωτών της ποδιών, κοιτώντας το κανάλι του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος. Δεν μπορείς να αντιληφθείς την κλίμακα της, εάν δεν την δεις από κοντά. Είναι πεντέμιση φορές μεγαλύτερη από το ύψος του μέσου ενήλικα. Ωστόσο, δεν είναι, απλώς, η κλίμακα της αράχνης Maman που εντυπωσιάζει, είναι ο ακραίος ρεαλισμός της, οι συμβολισμοί της, η στατικότητα της εγκατάστασης.

Το πρώτο σχέδιο της αράχνης φτιάχτηκε το 1947. Το Μνημειώδες γλυπτό που παρουσιάζεται στην Αθήνα χυτεύθηκε σε μια έκδοση από μπρούτζο, χάλυβα και μάρμαρο. Με είκοσι μαρμάρινα αυγά στο υπογάστριό του, το γλυπτό ενσωματώνει ιδέες μητρικής προστασίας, συμβολίζει όπως λέει η καλλιτέχνης τη μητέρα της που ήταν προσεκτική, έξυπνη, υπομονετική, καθισχυαστική, λογική, λεπτεπίλεπτη, διακριτική, απαραίτητη, τακτική και χρήσιμη όπως μια αράχνη.

κ. Αγορίτσα Χατζηγούλα, Μαθηματικός
κ. Βάσω Γκαβαϊσέ, Καθηγήτρια Εικαστικών

Οι μαθητές της Α' και Β' Λυκείου ενημερώνονται και συζητούν για τους σεισμούς

Την Παρασκευή 4 Νοεμβρίου 2022 στο πλαίσιο της δράσης του σχολείου μας για τον επαγγελματικό προσανατολισμό, οι μαθητές της Α' και Β' Λυκείου παρακολούθησαν παρουσίαση του κ. Σάκη Κουρουζίδη, σεισμολόγου, διδάκτορα σεισμολογίας του ΑΠΘ με θέμα «Τι ξέρει ο σεισμολόγος: Η σεισμολογία σήμερα, σεισμοί και προστασία». Ο κ. Κουρουζίδης εργαζόταν επί 35 έτη ως ειδικός επιστήμονας στο Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών και είναι επίσης ιδρυτής και διευθυντής της Ευωνύμου Οικολογικής Βιβλιοθήκης και συγγραφέας πολλών βιβλίων και άρθρων με θέμα τη φύση, το περιβάλλον και την οικολογία.

Στο τέλος της παρουσίασης οι μαθητές είχαν τη δυνατότητα να συζητήσουν με τον κ. Κουρουζίδη τόσο για το διαχρονικό θέμα του σεισμού όσο και σχετικά με την ενδιαφέρουσα διασύνδεση επιστημών όπως η Γεωλογία, η Σεισμολογία και η Οικολογία.

κ. Ναυσικά Παππά, Καθηγήτρια Πληροφορικής

Επίσκεψη Α΄ Λυκείου στο Μουσείο της κεντρικής Τράπεζας της Ελλάδος

Οι μαθητές της Α΄ Λυκείου είχαμε την ξεχωριστή ευκαιρία να επισκεφτούμε το μουσείο της Κεντρικής Τράπεζας της Ελλάδας. Το μουσείο αυτό παρουσιάζει τη σύγχρονη νομισματική και οικονομική ιστορία της Ελλάδας, από τον σχεδιασμό και την εφαρμογή του πρώτου νεοελληνικού νομισματικού συστήματος το 1828 έως τη δημιουργία της ζώνης του ευρώ και την ένταξη της χώρας σε αυτήν. Ο επισκέπτης του Μουσείου, ακολουθώντας το ιστορικό νήμα της παρουσίαισης, ανακαλύπτει τις ρίζες του χρήματος στους αρχαίους χρόνους, παρακολουθεί τη σταδιακή εισαγωγή και καθιέρωση διαφόρων μέσων συναλλαγής, μαθαίνει για την εξέλιξη του θεσμού των κεντρικών τραπεζών και την πορεία προς την ευρωπαϊκή νομισματική ενοποίηση. Πολύ εντυπωσιακά ήταν τα εκθέματα διαδικασίας σχεδιασμού και παραγωγής των τραπεζογραμματίων και νομισμάτων του νεότερου ελληνικού κράτους.

Παράλληλα, στο μουσείο λειτουργεί και μια περιοδική έκθεση, «Οικονομία και Κλίμα: Handle with care», την οποία είχαμε την ευκαιρία να δούμε. Η έκθεση αυτή, μέσα από πολυποικίλα διαδραστικά εκθέματα, περιγράφει το φαινόμενο της κλιματικής αλλαγής και αναλύει τις οικονομικές του συνέπειες καθώς και τη σημασία του για τις κεντρικές τράπεζες. Στόχος της είναι να ενισχύσει την ενημέρωση και ενεργό συμμετοχή του κοινού στην επείγουσα δέσμευση και κινητοποίηση που απαιτούνται για την αντιμετώπιση του φαινομένου σε παγκόσμια κλίμακα.

Η επίσκεψη αποτέλεσε για όλους μας μια ιδιαίτερη εμπειρία με γνώσεις που δύσκολα αποκομίζει κανείς.

Φωτεινή Γιαννοπούλου, Α1΄ Λυκείου

Γιορτή Πολυτεχνείου - Γ΄ Λυκείου

Μικρός Τύμβος (17 Νοεμβρίου 1973)

Δίχως τουφέκι και σπαθί, με τον ήλιο στο μέτωπο,
υπήρξατε ήρωες και ποιητές μαζί. Είστε το Ποίημα.

Απλώνοντας το χέρι μου δεν φτάνει ως εκεί
που ωραία λουλουδία τις μορφές σας
Λιτανεύει ο αέρας της αρετής. Ω παιδιά μου,

Μπροστά σ' αυτό το ποίημα μετράει μόνο η σιωπή.

Νικηφόρος Βρεττάκος

Εντυπώσεις από το Μουσείο Αρχαίας Ελληνικής Τεχνολογίας - Βόλτα στον Εθνικό κήπο

Ο κόσμος που μας περιβάλλει αποτελείται από ένα σωρό "Hi-Tec" εφευρέσεις που έρχονται να βελτιώσουν, να διευκολύνουν, αλλιά και να κάνουν πιο όμορφη και εύκολη τη ζωή μας. Λόγω της εξέλιξης της τεχνολογίας όλα αυτά δεν μας κάνουν εντύπωση.

Η επίσκεψη στο Μουσείο Αρχαίας Τεχνολογίας μας ταξίδευσε 2200 χρόνια πριν και διαπιστώσαμε ότι "Hi-Tec" εφευρέσεις υπήρχαν και στην αρχαία Ελλάδα, σε σημείο που μας έκαναν να μένουμε άφωνοι με όλα αυτά που είδαμε, αλλιά και να καταλάβουμε ότι υπάρχει μια σύνδεση μεταξύ της αρχαίας επιστήμης με την σύγχρονη, καθώς και ότι πολλή από τα σύγχρονα επιτεύγματα που χρησιμοποιούμε (ρομπότ, γερανοί, υπολογιστές, ξυπνητήρια, τηλεπικοινωνίες, αντλίες και πολλά άλλα) ξεκίνησαν από εκεί.

Σε μια βιωματική και διαδραστική ξενάγηση τα παιδιά μας πήραν μέρος σε πολλά από αυτά ανακαλύπτοντας τα ίδια τη χρησιμότητα των ανακαλύψεων, αλλιά και την εξυπνάδα των αρχαίων Ελλήνων.

Αυτό το μουσείο με τα ανακατασκευασμένα εκθέματά του μας έδειξε περίτεχνα πόσο πολλή χρωστάει ο σύγχρονος πολιτισμός στους Έλληνες. Δημιουργεί ένα αίσθημα υπερφάνειας και ευθύνης. Το πιο εντυπωσιακό πάντως είναι ότι οι εφευρέτες, μέσα απ' όλα αυτά προσπάθησαν να διδάξουν κάποια αρετή, όπως είναι το μέτρο, που πρέπει να έχουμε στη ζωή μας, για παράδειγμα με την κούπα (ποτήρι) του Πυθαγόρα. *[Στην προσπάθειά του κάποιος να γεμίσει την κούπα παραπάνω από το όριο, τότε άδειαζε όλο το περιεχόμενο του ποτηριού].*

κ. Νίνας Βασίλης,
Καθηγητής Τεχνολογίας

Η επίσκεψη στο μουσείο Αρχαίας Ελληνικής Τεχνολογίας ήταν αδι-αμφισβήτητα μια από τις καλύτερες εκδρομές που πραγματοποιήσαμε με το σχολείο.

Το μουσείο μας παρουσίασε μια σειρά από «συσκευές» που οι αρχαίοι Έλληνες κατασκεύασαν χρησιμοποιώντας την τεχνολογία της εποχής και των οποίων απολάμβαναν τη χρήση σε καθημερινή βάση. Ανάμεσα στις πολλές αξιόλογες «συσκευές» ήταν ο πρώτος αυτόματος πωλητής. Πρόκειται για ένα σκεύος με μορφή αγγείου που υπήρχε στον ναό της θεάς Αθηνάς. Οι πιστοί έριχναν κέρματα σε μια σχισμή που είχε χαραχτεί στο πάνω μέρος του αγγείου. Στην πορεία του το κέρμα έπεφτε πάνω σε μια ζυγαριά και άνοιγε για λίγο δευτερόλεπτα μια βρυσούλα. Από αυτή τη βρυσούλα οι πιστοί έπαιρναν αγιασμό.

Άλλη μια εύχρηστη «συσκευή»

που είδαμε σε αυτό το μουσείο ήταν μια αρχαία κανάτα. Αυτή η κανάτα χωριζόταν σε δύο μέρη. Το ένα μέρος της κανάτας περιείχε νερό και το άλλο κρασί. Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι οι αρχαίοι Έλληνες έπιναν μόνο νερό, κρασί ή νερωμένο κρασί, απέφευγαν να πίνουν το κρασί τους σκέτο από φόβο μη μεθύσουν. Αυτή λοιπόν η κανάτα είχε δύο τρύπες. Όταν καλύπταμε με το δάχτυλό μας τη μια τρύπα έβγαινε μόνο κρασί, όταν όμως καλύπταμε την άλλη τρύπα από την κανάτα έρεε μόνο νερό και όταν αφήναμε ακάλυπτες και τις δύο τρύπες το ποτήρι μας θα γέμιζε νερωμένο κρασί. Ακούγεται φανταστικό, αν σκεφτεί κανείς ότι μιλάμε για μια κατασκευή της αρχαιότητας.

Μια ακόμα συσκευή που ξεχώρισα ήταν το «μαγικό» σιντριβάνι. Πρόκειται για μια «συσκευή», η οποία είχε τη μορφή δοχείου που μέσα είχε συσσωρευμένο αέρα. Πάνω στο δο-

χείο είχαν τοποθετήσει ένα σωλήνα και στο κέντρο περίπου του σωλήνα είχαν βάλει ένα πιάτο. Ο χρήστης αυτής της κατασκευής απλά έπρεπε να προσθέσει νερό στη συσκευή. Το νερό θα εισερχόταν στο δοχείο και θα ασκούσε πίεση στον αέρα, ο οποίος με τη σειρά του θα πίεζε το νερό προς τα πάνω, με αποτέλεσμα αυτό να εξέλθει με ορμή από τον σωλήνα.

Οι παραπάνω κατασκευές μου προκάλεσαν ιδιαίτερη εντύπωση και το μουσείο στο σύνολό του με έκανε να θαυμάσω την εφευρετικότητα των αρχαίων Ελλήνων. Συνιστώ ανεπιφύλακτα σε όλους και ιδιαίτερα στους λάτρεις της αρχαιότητας αθλή και της τεχνολογίας την επίσκεψη στο συγκεκριμένο μουσείο. Είμαι σίγουρος ότι θα αποτελέσει για αυτούς μια αξέχαστη εμπειρία.

Γιώργος Τσεκούρας,
Α2΄ Γυμνασίου

Το παιδί, η πόλη και τα μνημεία

Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Το παιδί, η πόλη και τα μνημεία» του δήμου Αθηναίων για τα σχολεία της Αθήνας, έχει στόχο να έρθουν οι μαθητές σε επαφή με τα μνημεία, τα ιστορικά κτήρια, την ιστορία των πόλεων, το τοπίο και τα αρχαία. Υλοποιείται από την Τεχνόπολη του δήμου Αθηναίων σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας και με την ενεργό συμμετοχή της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών.

Το σχολείο μας συμμετείχε στο πρόγραμμα κατά το σχολικό έτος 2021-2022 με μαθητές της Γ΄ Γυμνασίου. Τα παιδιά ξεναγήθηκαν στο κέντρο της Αθήνας από την ομάδα Monumenta (αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία για την προστασία της φυσικής και αρχιτεκτονικής κληρονομιάς Ελλάδας και Κύπρου) και μελέτησαν το Αρχοντικό Λασσάνη της Πλάκας που σήμερα στεγάζει το Μουσείο Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων. Στη συνέχεια συμμετείχαν στη μαθητική διαβούλευση και τέλος παρουσίασαν την έρευνά τους και τις εργασίες τους στη Γιορτή λήξης που πραγματοποιήθηκε στην Τεχνόπολη του δήμου Αθηναίων όπου και έλαβαν μέρος σε δημιουργικές δραστηριότητες.

Επιμέλεια υλικού
κ. Γκαβαϊσέ Βάσω,
Καθηγήτρια Εικαστικών

Υπεύθυνη καθηγήτρια:

κ. Βασιλική Γκαβαϊσέ

Μαθητές που έλαβαν μέρος:

Αγγελιοπούλου Ελένη
Αντωνικόπουλος Γιάννης
Αντωνίου Ιωάννα
Αρριανά Άννα
Γιαννοπούλου Φωτεινή
Γκόννη Παυλίνα
Δημόπουλος Ευθύμης
Καϊμακάμης Αριστείδης
Καλκανδή Ελένη
Κοκκίνης Σωτήρης
Κοντραφούρη Μαρία
Μαθιουδάκη Άννα
Μπριλιάκη Αντανίκη
Πετάση Μυρτώ
Στασινοπούλου Μαρίλια
Τσάκαλου Δέσποινα

Μουσείο Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων

- Στέκω χρόνια εδώ, παρατηρώ...
 ακούω... νιώθω... Ψάχνω ανθρώπους
 συνθήκες, τα πάντα
 να αλλάζουν.

- Αδίκια, Πολέμος...
 μακάρι να μπορούσα να βοηθήσω -

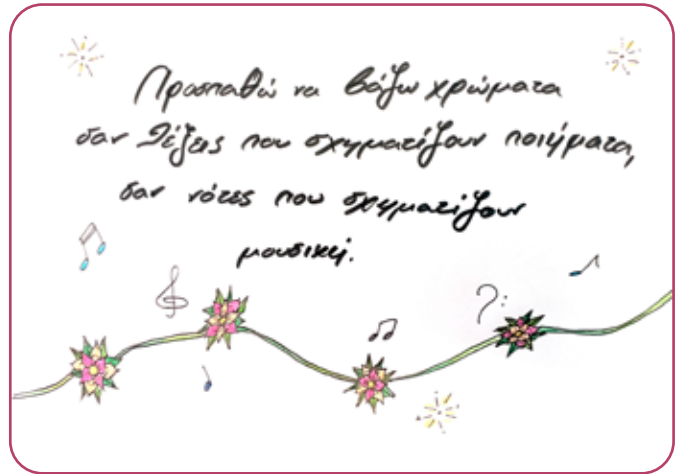
- Είμαι ευγνώμων
 που με σέβονται, με διατηρούν
 και που υλοποιώ έναν σκοπό,
 τέτοιες ευκαιρίες -

Αποφθέγματα για την τέχνη με τέχνη!

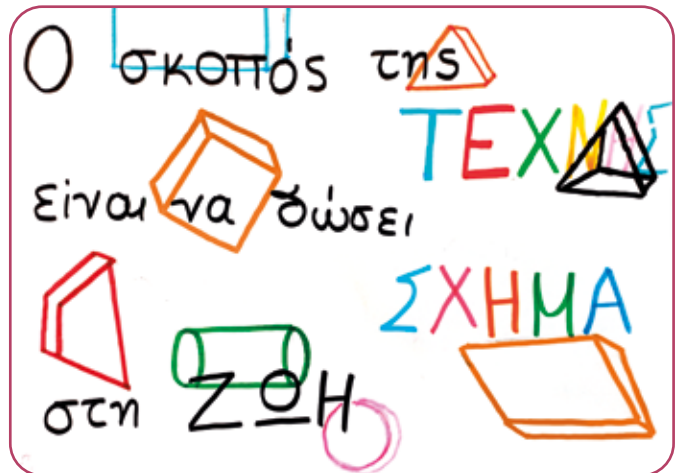
Γεωργακοπούλου Ιωάννα Γ΄1 Γυμνασίου

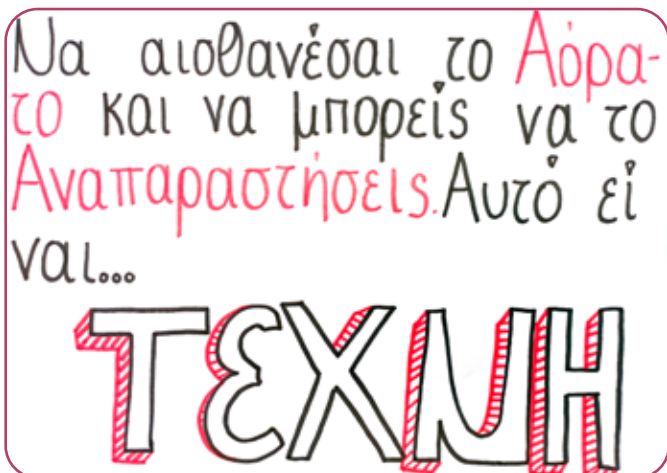
Κουτσουράν Μαρίνα Γ΄1 Γυμνασίου-
(Joan Miro, 1893-1983, Ισπανός ζωγράφος)

Μουλλακάν Μαρήλια, Στασινοπούλου Αθηνά,
Στούμπου Ασπασία Γ΄2 Γυμνασίου
(Πάμπλο Πικάσο, 1881-1973, Ισπανός ζωγράφος)

Μουλλακάν Μαρή λια, Στασινοπούλου Αθηνά,
Στούμπου Ασπασία Γ΄2 Γυμνασίου
(Ουίλιαμ Σαίξπηρ, 1564-1616, Άγγλος δραματουργός)

Περδίκη Κωνσταντίνα Β΄3 Γυμνασίου
(Hans Hofmann, 1880-1966,
Γερμανοαμερικανός ζωγράφος)

Γεωργακοπούλου Ιωάννα Γ΄1 Γυμνασίου

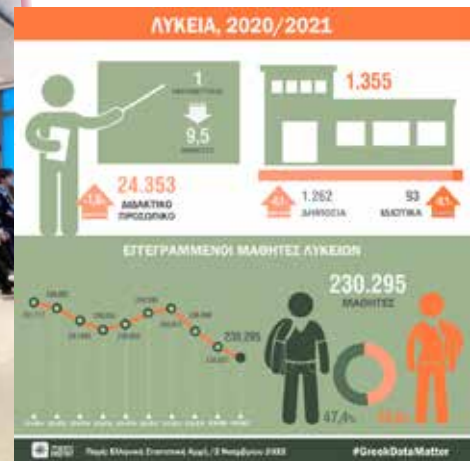
Επίσκεψη Γ΄ Γυμνασίου στην Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία

Την Τρίτη 15 Νοεμβρίου οι μαθητές της γ΄ γυμνασίου επισκεφθήκαμε την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία (ΕΛ.ΣΤΑΤ.) η οποία στεγάζεται επί της οδού Πειραιώς 46, στον Πειραιά. Εκεί, οι υπεύθυνοι μας επιφύλαξαν θερμή υποδοχή και έδειξαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον να μας ενημερώσουν και να μας ξεναγήσουν στον χώρο. Μάθαμε, λοιπόν, ότι σύμφωνα με τον ιδρυτικό νόμο, η λειτουργία

της ΕΛ.ΣΤΑΤ. υπάγεται στον έλεγχο της Βουλής των Ελλήνων. Σκοπός της υπηρεσίας, σύμφωνα με την ενημέρωση που είχαμε, είναι η συστηματική παραγωγή επίσημων στατιστικών στοιχείων, η διενέργεια ερευνών πάνω σε διάφορους τομείς δραστηριότητας του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα αλλά και η δημοσίευση αποτελεσμάτων στατιστικών ερευνών σχετικά με την ελληνική

οικονομία, τις συνθήκες διαβίωσης, τη δημογραφική εικόνα της χώρας κ.ά. Η ξενάγησή μας ολοκληρώθηκε με τη διανομή αναμνηστικού έντυπου υλικού. Αναμφισβήτητα, ήταν μια από τις πιο ενδιαφέρουσες και άκρως εποικοδομητικές επισκέψεις.

Κώστα Τζένι,
μαθήτρια του Γ2 Γυμνασίου

ΕΚΔΟΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ "Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ"

Εθ. Βενιζέλου 128, Ηλιούπολη
τηλ. 210 99 15 449

Υπεύθυνη Σύνταξης:
Βασιλική Μπιλάλη, Φιλολόγος

Συντακτική Ομάδα:
Ναυσικά Παππά,
Καθηγήτρια Πληροφορικής,
Μαθητές και Μαθήτριες
του σχολείου

Δημιουργικό - Εκτύπωση:
Λυχνία Α.Ε., τηλ. 210 3410436
www.lyhnia.com

Επίσκεψη στο Goethe Institut

Στο πλαίσιο του μαθήματός μας, είχαμε τη χαρά, σε συνεργασία με την καθηγήτρια των Γερμανικών κ. Έφη Λιόση να επισκεφτούμε το Γερμανικό Ινστιτούτο Αθηνών (Goethe Institut Athen), να περιηγηθούμε στους ανακαινισμένους χώρους του, να συνομιλήσουμε με τους υπεύθυνους του Ινστιτούτου και να παρακολουθήσουμε την ταινία: «Kadisch für einen Freund» σε σκηνοθεσία Leo Khasin. Μετά την προβολή αυτής της ενδιαφέρουσας ταινίας, ακολούθησε διάλογος ανάμεσα σ' εμάς τους μαθητές, την κ. Τσώχου, την κ. Λιόση και την κ. Androbik Anessa σχετική με τα μηνύματα και τους προβληματισμούς που έθιγε η ταινία. Το σίγουρο είναι πως απολαύσαμε αυτή την εκδρομή και ανυπομονούμε να επαναλάβουμε κάτι αντίστοιχο στο μέλλον.

La Grande Lessive

La Grande Lessive est une œuvre d'art participatif multimédia qui détourne le dispositif des anciennes «Grandes lessives» et le format de papier le plus courant, le A4. Elle prend la forme d'une installation éphémère faite par tou-te-s autour de la Terre, un même jour, au moyen de réalisations plastiques (dessins, peintures, photographies, images numériques, collages, poésies visuelles, etc.) conçues à partir d'une invitation commune, suspendues à l'aide de pinces à linge à des fils tendus en extérieur, dans des espaces publics ou privés.

Cette année, notre école a eu l'opportunité de participer à cet événement. Alors, les élèves de l'école ont créé des œuvres en lien avec le thème de cette année, qui était:

«Et si nous étions tous des oiseaux ?»

La question est d'actualité parce que «les oiseaux ne volent bien que contre le vent», parce que ceux qui se posent ici aujourd'hui iront ailleurs demain et parce que «la poésie tient de l'oiseau» selon Victor Hugo...

Καϊκανδή Ελένη, Α' Λυκείου, Καϊκανδή Σπυριδούλα, Γ' Γυμνασίου

Η Μεγάλη Μπουγάδα

Πρόκειται για μια παγκόσμια εικαστική δράση συμμετοχικής τέχνης που η ονομασία της θυμίζει παλιές εποχές, όταν οι άνθρωποι απλώνοντας τα ρούχα τους έβρισκαν ευκαιρία να επικοινωνήσουν με τους γείτονες. Στη χώρα μας, που είναι μια κατεχοχόν ηλιόλουστη μεσογειακή χώρα, τα κρεμασμένα ρούχα που λιάμπουν στον ήλιο μας δίνουν την αίσθηση ότι όλα πάνε καλά και δεν έχουμε να φοβόμαστε τίποτα. Η ιδέα ξεκινάει από τη Γαλλία και την καλλιτέχνηδα και καθηγήτρια εικαστικών, Joëlle Gonthiers, και

απλώνεται σε όλο τον κόσμο. Ανεξαρτήτως ηλικίας οι συμμετέχοντες εκθέτουν τα έργα τους στα σχολεία, στις πλατείες, στα πάρκα, με τη μόνη διαφορά ότι η έκθεση είναι ένα σχοινί με μανταλάκια και κόλλη Α4. Τα παιδιά λοιπόν σε συνεργασία με το μάθημα των Εικαστικών και την κ.Γκαβαϊσέ χρησιμοποίησαν τη δημιουργικότητα και τη φαντασία τους και έφτιαξαν έργα σχετικά με το θέμα της φετινής χρονιάς που ήταν «Και αν ήμασταν όλοι πουλιά;», απλώνοντας το δικό τους μήνυμα ελευθερίας και το αποτέλεσμα ήταν εξαιρετικό.

MOLIÈRE

Τα γαλλικά αποκαλούνται συχνά «η γλώσσα του Μολιέρου». Ποιος είναι λοιπόν ο Μολιέρου, που αγαπήθηκε τόσο από τον δυτικό πολιτισμό και 400 χρόνια μετά τη γέννησή του εξακολουθεί να είναι ένας αξεπέραστος θεατρικός συγγραφέας;

Σύμφωνα με τους Γάλλους είναι ο καλύτερος κλασικός ποιητής τους και ίσως ο καλύτερος Γάλλος λογοτέχνης. Είναι ο άνθρωπος που έκανε το θέατρο καθρέφτη της κοινωνίας, ο άνθρωπος που είδε τον «Αρχοντοχωριάτη» μέσα μας. Είναι εκείνος που προκάλεσε την οργή της εκκλησίας αλλά ταυτόχρονα και τον θαυμασμό του Βασιλιά. Είναι ο θεατρικός συγγραφέας που πέθανε σαν ηθοποιός και παραλίγο να αφοριστεί. Με την ευαισθησία και το χιούμορ του φώτισε τα ανθρώπινα σκοτάδια και ανέδειξε την ανθρώπινη ψυχοσύνθεση,

μέσα από την κωμωδία, την οποία έφερε σε ίση θέση με την τραγωδία στηλίτευσε την υποκρισία και την αλαζονεία των επιφανών ανθρώπων της εποχής. Άλλωστε, σύμφωνα με τον Μολιέρου «Δεν είμαστε υπεύθυνοι μόνο για αυτό που κάνουμε αλλά και για αυτό που δεν κάνουμε.»

Μολιέρου ήταν το καλλιτεχνικό ψευδώνυμο του Γάλλου θεατρικού συγγραφέα και ηθοποιού Ζαν Μπατίστ Ποκλιέν, ενός από τους κορυφαίους δραματουργούς όλων των εποχών. Ο Μολιέρου θεωρείται από τους μεγαλύτερους και επιδραστικότερους θεατρικούς συγγραφείς όλων των εποχών και σημείο αναφοράς για την νεώτερη κωμωδία. Τα έργα του με τη ζωηρή και θαυμάσια περιγραφή ανθρώπινων τύπων, χαρακτήρων και ηθών, αποτέλεσαν για την εποχή εκείνη αληθινή επανάσταση. Επέδρασαν εξαιρετικά στην διαμόρφωση του νεώτερου θεάτρου, προπάντων της κωμωδίας και συγκινούν και στις μέρες μας το θεατρικό κοινό.

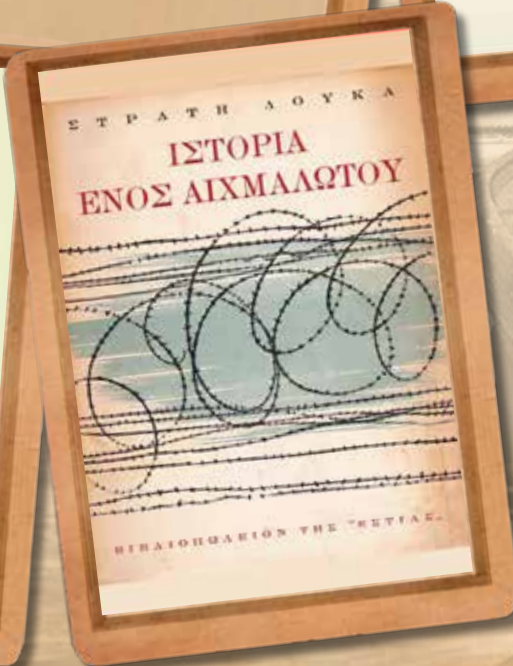
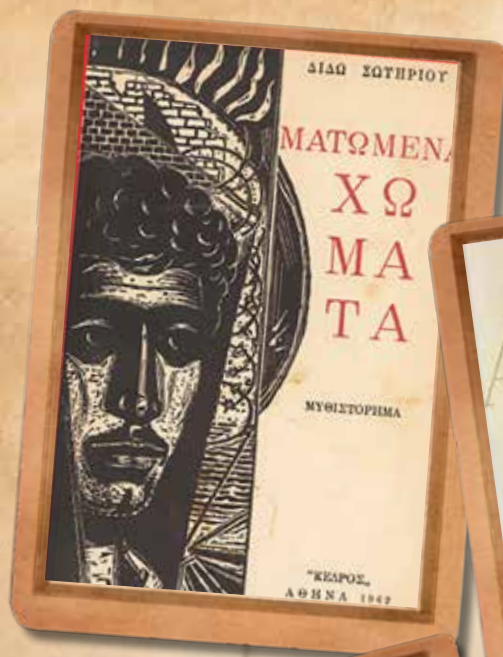
Τέτοια είναι η αποδοχή των έργων του, ώστε έχουν μεταφραστεί σε όλες σχεδόν τις γλώσσες του κόσμου. Στα

ελληνικά έχουν μεταφραστεί και παρουσιαστεί σχεδόν όλα τα έργα του, αρχής γενομένης από τα πρώτα χρόνια του 19ου αιώνα. Τα σπουδαιότερα είναι: «Ο Απερίσκεπτος», «Ο Ταρτούφος», «Ο Φιλάργυρος» (ή «Ο Εξηνταβελόνης», «Δον Ζουάν» «Σχολείο Γυναικών», «Ο Μισάνθρωπος», «Ο κατά φαντασίαν ασθενής» και «Ο Αρχοντοχωριάτης».

Τα χρόνια της ζωής του δεν έμελλε να είναι πολλή, καθώς προσβλήθηκε από φυματίωση. Κατά την διάρκεια της τέταρτης παράστασης του έργου του «Ο κατά φαντασίαν ασθενής», στις 17 Φεβρουαρίου 1673, ο Μολιέρου ερμηνεύοντας τον πρωταγωνιστικό ρόλο κατέρρευσε πάνω στην σκηνή. Την ημέρα αυτή λέγεται ότι φορούσε πράσινα ρούχα πράγμα το οποίο έκτοτε έχει θεωρηθεί ως κακοτυχία για τους ηθοποιούς.

Επιμέλεια πληροφοριών:
Αρριανά Άννα Α΄1 Λυκείου
Εισαγωγή: κ. Μπίθα Ιωάννα
Καθηγήτρια Γαλλικών

Επιμέλεια Οπισθόφυλλου
κ. Γκαβαϊσέ Βάσω